

ΝΕΟΙ ΑΠΟΜΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1940 ΑΡΙΘ. 35

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ
ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Πρόεδρος

ΕΠ. ΧΑΡΙΛΑΟΣ πρώην υπουργός

Αντιπρόεδρος

Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ αντιστράτηγος.

Ι Δ Ρ Υ Τ Α Ι

ΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΑΤΟΣ—ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ—ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ν. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ—ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ—ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΔΗΣ—ΠΕΤΡΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ—ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΡ. ΚΟΥΖΗΣ—Κ. ΜΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ
† ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ—ΜΙΧΑΗΛ ΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ—ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΤΑΘΑΤΟΣ—ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ.

ΕΔΡΑ: ΑΘΗΝΑΙ, ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 5

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1940

ΕΤΟΣ 3ον

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 35

= ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 32-633 =

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΔΡΧ. 60

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΤΕΧΝΗ»

Πλατεία Αγ. Θεοδώρου Σκουλερίου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ν. Π. Αποστολόπουλος — Αλ. Ίατρίδης — Ν. Χαρίλαος.

(Τὸ περιοδικὸν δημοσιεύεται ἀπέναντι τρίτου διὰ τῆς συμφωνίας αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἀπὸς τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς)

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Δήλωσις Ἐθνικῆς Συντηρητικῆς Ὀργανώσεως. Βράχια καὶ πέτρες, ὑπὸ Ρ. Κράους. Ὁ Κάιζερ Γουλιέλμος δ' Β' καὶ οἱ Ἴταλοι, ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου. Ἀπὸ τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐπιτελεσθέντα κατὰ τὸ 1833—1866, ὑπὸ Ν. Υ. Σταθάκη. Ἀταραξία, ποίημα, Κ. Μ. Γερυνίου. Ὁ Γεώργιος Σουρῆς καὶ οἱ Ἴταλοι, ὑπὸ Ν. Π. Ἀποστολοπούλου. Ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους εἰς τὸ Ὁδεῖον Ἡρώδου, ὑπὸ Ἀλεξ. Θ. Φιλαδέλφειος. Ἡ πρώτη γραφομηχανὴ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν, ὑπὸ Ν. Π. Α. ΧΡΟΝΙΚΑ: Ἐπιθεώρησις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν γεγονότων τοῦ λήξαντος μηνός. Ὁ Παλαμᾶς διὰ τὴν Νεολαίαν. Σχολὴ Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

ΝΕΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 35

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1940

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 32-633

Ἡ Ἐθνικὴ Συντηρητικὴ Ὀργάνωσις, ἐκφράζει δὴν τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀ. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην φρουροὺς ὑπαρκοῦς τοῦ πατρῶου ἐδάφους, καὶ ἀλιγίστους ὑπερασπιστὰς τῆς Ἑλληνικῆς ἀκεραιότητος.

Μετ' αἰσθημα θαυμασμοῦ ἡ Ἐθνικὴ Συντηρητικὴ Ὀργάνωσις χαίρει τὸς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τῶν πολεμικῶν τῆς χώρας δυνάμεων, εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁποίων ἡ Ἐθνικὴ Συντηρητικὴ Ὀργάνωσις μετὰ συγκινήσεως πᾶσαι κάλουθαι μαχομένους καθηγητὰς καὶ Σπουδαστὰς τῆς παρ' αὐτῆς Ἰθρυθείσης Σχολῆς τῶν Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, καὶ συνεργάτας τοῦ ὄργανου τῆς περιοδικῆς «Νέοι Δρόμοι». Ἡ Ἐθνικὴ Συντηρητικὴ Ὀργάνωσις θέτουσα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Πατρίδος, τὰ ἀπομεινάντα στελέχη τῆς Σχολῆς καὶ τὸ περιοδικὸν ἐκφράζει πρὸς τὰς Συντηρητικὰς ὀργανώσεις σύμπαντος τοῦ πέπολιτισμένου κόσμου, τὴν χαρὰν ἐπὶ τῷ γεγονότι διὰ ἡ Ἑλλάς χάρις εἰς τὰς πρόσθετασ τοῦ κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐφάνησαν ἡ νύ ὑψώθη τὸ εἶφος τῆς ἀμὰ τῆ ἐμφανίσει τοῦ κινδύνου, χωρὶς ἰδέαι φθοροποιοὶ νὰ ἔχουν ἐπηρεάση τὴν ἔντασιν τῆς κειρὸς τῆς ἡμετέρας ἀδικαιόπως κινεῖται τύπτουσα μετὰ τὴν λόγχην τὸν ἐχθρὸν καὶ ἄφρασσα τὴν συνέχειαν τῶν ἀγῶνων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὲρ πατρίδος καὶ πατρίδος. Ἐν ὀνόματι τῆς Ἐθνικῆς Συντηρητικῆς Ὀργανώσεως.

Ὁ Πρόεδρος, ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς, Ν. Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Βράχια καὶ πέτρες καὶ νερά καὶ λάσπες κι' ἀγκωνάρια
Φραγμένοι οἱ δρόμοι, ἀδιάβατοι πλάι στὶς νεραουρμένους
Μονοὸ τσολιάς, ποῦ σὰν αἰετὸς φώλιαζει στὶς κορφές
Ἴσιος, περήφανος πετάει ἐπάνω στὰ λιθάρια

Φραγμένοι οἱ δρόμοι. Ἀλαργινὰ ἀπ' τὰ καμπύρα ἀγκωνάρια
Μέσ' τις κλεισοῦρες καὶ ψηλά στὶς ὄρθιες τῆς πλαγιῆς
Ποῦ ἀγριεὶ τις περιζώνουνε παντοῦ βουνόσειρές
Μέσα στὰ σκίνα ἀργοτραβῶν καὶ μέσα στὰ πουρνάρια

Τ' ἄρματα μάχης δὲν περνοῦν, τὰ τάνκς, σ' αὐτοὺς τοὺς δρόμοὺς
— Καὶ τὰ κανόνια ἐκεῖ ψηλά θ' ἀνέβουνε στοὺς ἰώμους
Στήθος μετὰ στήθος πολέμου οἱ ἄξιοι κι' οἱ καλά

Τραχυὰ εἶναι τὰ ἡπειρώτικα, βουρῆσα μονοπάτια
Κάτω γκρεμοὶ, βίγκλες ψηλά ποῦ τῆροῦν τὰ πλατεῖα
Φραγμένοι οἱ δρόμοι! Δὲν περνοῦν ἐδώθε, Ἴταλοι!

Ρ. ΚΡΑΟΥΣ

Ο ΚΑΪΖΕΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

Ήτο τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους 1914.

Ἡ Εὐρώπη εὐρίσκεται εἰσέτι ἐν περιόδῳ, εἰρήνης ἐνῶ δύο μεγάλοι συνδυασμοὶ κρατῶν ἐκυριάρχουν ἐν τῷ διπλωματικῷ ὄρτζοντι.

Καὶ ἦσαν οὗτοι ἡ Συναντήσις Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας καὶ ἡ Συμμαχία Γερμανίας Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας.

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Γουλιέλμος ὁ δεῦτερος, εὐρίσκετο κατὰ τὰς ἡμέρας ἀκείνας τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1914, εἰς τὴν ἐν Γαστουρίῳ τῆς Κερκύρας ἑπαυλιν Ἀχιλλεῖον, ἣν εἶχεν δωρήσει πρὸς τὸν Κάιζερ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰωσήφ.

Ὁ Κάιζερ ἕνα ἀπόγευμα προσεκάλεσεν εἰς τέτιον τὸν πρόην πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος Γεώργιον Ν. Θεοτόκην.

Ὁ Θεοτόκης ἔφθασεν ἐκεῖ συνωδευόμενος ἀπὸ τὸν βουλευτὴν καὶ ἐπιφανή νομομαθὴ Κωνστ. Σοκόλην.

Τὸ τέτιον παρετέθη εἰς τὸ ὑπαιθρον, καὶ μόλις ἐτελείωσεν καὶ πάντες ἠγέρθησαν, ἡ μὲν Αὐτοκράτειρα ἀπεσύρθη, ὁ δὲ Αὐτοκράτωρ μετὰ τοῦ Θεοτόκη ἐπροχώρησάν πρὸς τὸ ἀγάλμα τοῦ Ἀχιλλέως.

Οἱ ἄλλοι παρευρεθέντες εἰς τὸ τέτιον ἀπὸ μακρὰν παρηκολούθουν τὸν Κάιζερ καὶ τὸν Θεοτόκην καθημένους πλησίον τοῦ ἀγάλματος καὶ συνομιλοῦντος.

Αἴφνης ὄμως θεᾶται ὁ Κάιζερ νὰ ἐγείρεται πρὸς στιγμὴν καὶ κινῶν μετὰ ζωηρότητος τὴν χεῖραν νὰ λέγῃ δυνατὰ γαλλιστὶ πρὸς τὸν Θεοτόκην :

— Ça ne compte pas !

Ὁ Κάιζερ ἐκάθησεν καὶ πάλιν καὶ ἡ συνομιλία ἐξηκολούθησεν, χωρὶς οἱ μακρόθεν παρακολουθοῦντες νὰ φαντασθοῦν τί ἀφῶρα ἡ ἔντονος ἐκείνη γαλλικὴ φράσις.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς συναναστροφῆς ὁ Θεοτόκης εὐρέθη καὶ πάλιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἀμάξης μετὰ τὸν Σοκόλην.

Ἀνεχώρουν ἀπὸ τὸ Γαστούρι, καὶ ἐνῶ ἐπροχώρη ἡ ἄμαξα ὁ Θεοτόκης λέγει πρὸς τὸν Σοκόλην :

— Ἐπρόσεξες πῶς ἐκίνησε τὸ χεῖρι του ;

— Μάλιστα κύριε Πρόεδρε.

— Καὶ γιατί δὲν μὲ ρωτᾶς ;

— Περιμένω νὰ μοῦ πῆτε εἰσεῖς...

Τότε ὁ Θεοτόκης τοῦ διηγῆθη τὸ σχετικὸν μέρος τῆς συνομιλίας ἣτις εἶχεν ὡς ἑξῆς :

— Πῶς βλέπετε Κύριε Πρόεδρε τὴν διεθνή κατάστασιν ;

— Νομίζω ὅτι βαίνουν τὰ πράγματα πρὸς σύρραξιν εὐρωπαϊκὴν...

— Δὲν ἔχετε ἄδικον.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει Μεγαλειότατε ἡ Ἰταλία θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν συμμαχίαν μετὰ τῆς Γερμανίας.

Καὶ τότε ὁ Κάιζερ ἐγερθεὶς, ἐφώναζεν τὸ «Ça ne compte pas» δηλαδὴ δὲν λογαριάζεται...

Ὁ Αὐγουστος τοῦ 1914 ἐπεβεβαίωσεν τὴν πρώτην πρόβλεψιν τοῦ Θεοτόκη.

Ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος ἐξεράγη, καὶ ἡ Ἰταλία παρέμεινεν οὐδετέρα ἀρχικῶς. Ἀργότερα ἐπηλήθευσεν καὶ ἡ δευτέρα πρόβλεψις τοῦ Θεοτόκη. Ἡ Ἰταλία ἐγκαταλείψασα τοὺς συμμάχους τῆς, ἐτάχθη μετὰ τὸ μέρος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Τὰ ἀνωτέρω ἀπεκάλυψεν πρώτη ἡ «Ἀκρόπολις» τοῦ μακαρίτου Γαβριηλίδου, εἰς δημοσίευσμα διαρκοῦντος τοῦ ἐν λόγῳ πολέμου.

Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς αὐτὰς θελών τότε νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ δημοσίευσμα τῆς «Ἀκροπόλεως» ἀπετάθη πρὸς τὸν μακαρίτην Σοκόλην.

Ἡ ἀνωτέρω ἀφήγησις περιλαμβάνει ἐπὶ λέξει ὅσα ὁ Σοκόλης μοι ἀφηγήθη.

Ν.Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΠΙΤΕΛΕΣΘΕΝΤΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 1833 - 1866

Σημείωμα τοῦ κ. Ν. Γ. ΣΤΑΘΑΚΗ

Κατὰ τὸ 1866 ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις τεῦχος Γαλλιστὶ ἀναφερόμενον εἰς τὰς ἐπιτελεσθείσας ἐν Ἑλλάδι προόδους κατὰ τὸν ὑπερτριαικονταετη τῆς ἐλευθέρου βίου (1).

Συγγραφεὺς ἦτο ὁ τότε Αἰτιολογὸς τοῦ Μηχανικοῦ Ἐμμανουὴλ Μανιτάκης Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ Ὄθωνος ἦτο τότε ἀκόμη πρόσφατος. Ἐὰ πάθῃ διετηροῦντο ἄετι καὶ, πολλοὶ δὲ ἐθιζοῦν τὸν Ὄθωνα ὡς αἴτιον καὶ κυρίως ὑπεύθυνον τῶν ἐν Ἑλλάδι καταστροφῶν. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ φυλλαδίου τούτου καίτοι ἀνεγνώριζε διοικητικὴν ἀνικανότητα εἰς τὸν Ὄθωνα ἐν τούτοις δὲν ἔκρινε λίαν αὐστηρῶς τὸν ἔκπτωτον Βασιλέα.

Τὸ φυλλάδιον τοῦτο εἶναι λίαν ἐνδιαφέρον διότι ἀπ' ἐνὸς ἐκθέτει τὰς ἀντιλήψεις ἐνὸς στρατιωτοῦ καὶ δὴ ἀνωτέρου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ἐν πολλοῖς εἶναι ἀπαύγασμα τῶν τότε περὶ τοῦ Ὄθωνος σκέψεων ἐν τῷ Στρατῷ, ἀπ' ἐτέρου δὲ λόγῳ τῆς ἐτέρας θέσεως ἦν κατεῖχεν ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐσωτερικῶν παρέχει διὰ στατιστικῶν κλπ. ἀριθμῶν καὶ αὐθεντικῶν πληροφοριῶν στοιχεῖα ἱκανὰ περὶ τῶν ἐπιτελεσθέντων ἐν Ἑλλάδι δημοσίων ἔργων κατὰ τὰ ἔτη 1833 - 1866.

Ὁ συγγραφεὺς θεωρεῖ τὸν Ὄθωνα λίαν ἠθικὸν καὶ βαθύτατα ἠμετακομιζόμενον ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος ἐπιθυμοῦντα δὲ τὸ καλὸν τοῦ τόπου του. Εὐρίσκει μόνον ὅτι κύριον ἑλάττωμά του ὑπῆρξε ἡ ἀγαβλητικότης του εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ἐπιχειρημάτων ὑποθέσεων. Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐπιχειροῦσαι ἦσαν ὅλαι αἱ ὑποθέσεις τῆς τότε ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος. Ἐχρησίμευον γοργῶς ρυθμὸς εἰς τὴν Κρατικὴν μηχανὴν ἀνεῖ δὲ τούτου ὁ Ὄθων κατετίβητο εἰς ἀτέρμονας συζητήσεις καὶ ἀναβολὰς.

Ὁ Μανιτάκης τὴν Ἀμαλίαν ὀνομάζει «χαριτωμένην γυναῖκα» χαρακτηριζόμενος λίαν ἐπιτυχῆ διὰ τὴν αὐτῆς ἐκείνην Βασίλισσαν ἣ ὅποια κατὰ τὸ 1850 ἀσκοῦσα τὴν Ἀντιβασιλείαν ἠθέλησε νὰ ἐπανορθώσῃ ὅλα ὅσα δὲν ἐγίνον ἐν τῆς βραδύνητος τοῦ Βασιλέως. Ἦτο μήπως πλέον ἀργά ; Φαίνεται ὅτι κατ' ἐπίνοιαν τὴν ἐποχὴν Διατάγματα καὶ Νόμοι ἐν μετεώρῳ καταστάσει ἐπὶ ἔτη, ἐνεκρίθησαν καὶ ἐπέληθε μία σχετικὴ ἀλλαγὴ τοῦ ρυθμοῦ ἐν τῇ Πολιτείᾳ. Ὑπῆρχον ὄμως τὰ πάθῃ τὸ ὅποια εἶχον καλλιστεγῆσαι οἱ Ἀναοθωνικοί, ὑπῆρχον οἱ αἰώνως ἀυσηροσημένον καὶ μεμψιμοιροῦντες ἦσαν τὰ ζητήματα τῆς διαδοχῆς καὶ κυρίως ὑπῆρχε κατὰ τὸν συγγραφεῖα ἀδιαφορία τῆς ἐκείνουτε Διοικήσεως ἐπὶ τῶν ὀλιγῶν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους. Ὁ κύριος κόπος τῆς κοινῆς προσοχῆς ἦτο ἡ ἐκείνουτε ἢ ἡ ἀλλαγὴ ἐνὸς Ὑπουργεῖου. Ἐπειτα μήπως ἀπὸ τότε τὸ σύστημα ; Ἐπειτα

(*) Aperçu sur les progrès matériels de la Grèce par Emml. Maniatakis. Athènes 1866 2 édition 1869.

άλλα τινα: Πάντως με την αλλαγήν δίκην ήθροποιών των Κυβερνήσεων δὲν ήλλασσε καί η τραγωδία τής χώρας. Ο Μανιτάκης αναφέρει ένδεικτικῶς ὅτι κατά την 30ῃ ἀπελευθέρωσιν ἀπὸ τὰ ἔτη 1833-1866 ἐπὶ ὀλίκοῦ ποσοῦ 470.000.000 δραχ. δαπανηθεισῶν, μόνον 7.264.830 διετέθησαν διὰ Δημόσια Ἔργα, δηλ. ὀλιγώτερα τῶν 250.000 δραχ. ἑτησίως. Μὲ αὐτὰ ἔπρεπε νὰ γίνουιν δημόσιοι ὁδοί, λιμένες καὶ τόσα ἄλλα εἰς τὴν δεινοφυθοῦσαν χώραν.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν δὲν εἶναι ὑπερβληθὲν ἔαν λεχθῆι ὅτι ἡ Ἑλλάς ἦτο πλήρης ἄρειπών. Αἱ μόναι πόλεις αὐτίνες ἐν μέρει δικασθήσαν τῆς καταστροφῆς ἦσαν τὸ Ναύπλιον, τὸ Ναυαρίνον, ἡ Μεθωνή, ἡ Κορώνη, ἡ Χαλκίς, ἡ Λαμία καὶ τινες ἄλλαι. Ἐκ τῶν λοιπῶν ἡ Τρίπολις, τὸ Ἄργος, τὸ Αἴγιον, τὰ Καλάβρυτα, αἱ Πάτραι, αἱ Καλάμαι, τὸ Μεσολόγγι, ἡ Λεβαδιά, αἱ Θήβαι, τὰ Μέγαρα κλπ εἶχον σχεδὸν καταστραφῆ. Ἐκτοτε λέγει ὁ συγγραφεὺς ὅχι μόνον ὄλοι αὐταὶ αἱ πόλεις ἐπανετίσθησαν ἀλλὰ καὶ νέαι πόλεις ἀνηγέρθησαν. Εἰς τὰς Πάτραις π. χ. ὀλοήθηρος ἡ ἄνω πόλις ἀνοικοδομήθη. Τὸ αὐτὸ ἐπὶ τῆς τοποθεσίας τῆς ἀρχαίας Σκάρτης, Μεγαλοπόλεως κλπ. Περαιτέρω ὁ συγγραφεὺς ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σύρον λέγει ὅτι κατέστη θαυμασίον ἐμπορικὸν καὶ ναυτικὸν κέντρον προκαλοῦν τὸν θαυμασμὸν παντὸς ἐπισκέπτου. Οὕτω εἰς τρίτον αἰῶνος 23 πόλεις ἀνοικοδομήθησαν καὶ 10 νέαι ἐκτίσθησαν. Μεταξὺ τῶν πρώτων εἶναι καὶ ἡ Πρωτεύουσα ἡ ὁποία κατὰ τὸν Μανιτάκην εἶχε τότε πλέον τῶν 5.000 οἰκιῶν. «Σήμερον, γράφει οὗτος, (1866) αἱ Ἀθῆναι εἶναι ἀγνώρισταί. Δὲν εἶναι πλέον ἡ Τουρκόπολις τὴν ὁποίαν περιγράφει ὁ Σατωμπριάν. Σήμερον ἐγείρονται μία λαμπρὰ πόλις με ὠραίας οἰκίας τῶν ὁμοίων ἢ παλαιότερα ἀριθμοῖ βίον ἀπὸ τοῦ 1834». Αἱ ἑννέα πόλεις τῆς Ἑλλάδος αὐτίνες δὲν εἶχον καταστραφῆ δὲν ἔμειναν ἐν τούτοις ἄνευ τῆς Κρατικῆς ἐπεμβάσεως. Ο Μανιτάκης ἀναβιβάζει τὸν πληθυσμὸν τῶν ἑννέα αὐτῶν πόλιων εἰς 31.000, τῶν 33 πόλεων αἱ τινες ἀνηγέρθησαν ἐκ βάρθρων εἰς 195.000 κατοίκους καὶ τῶν διαφόρων κωμοπόλεων καὶ λοικῶν εἰς 61.000 κατοίκους, δέχεται δὲ κατὰ μέσον ὄρον 8 κατοίκους εἰς ἑκάστην οἰκίαν, ἐπιλέγει δὲ τέλος ὅτι ἀπὸ τοῦ 1833, 36.000 οἰκίαι ἀνηγέρθησαν δι' ὀλικῆς δαπάνης 252 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταφαίνεται ὅτι κατὰ τὸ 1865 (Δεκέμβριον) τὰ ἔμπορικὰ πλοία ἦσαν περὶ τὰ 5.744, με πλῆρωμα ἐκ 32.543 ναυτῶν καὶ χωρητικότητα 326.690 τόννων (*).

Ὅμοιος ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τοῦ 1866, 21 δημόσιοι ὁδοὶ ἐκτίθησαν ὑπὸ κατασκευὴν καὶ ἐξτελέσθησαν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ ὡς π. χ. ἡ ἐξ Ἀθηνῶν Πειραιᾶ, Ἱερὰ ὁδὸς Ἐλευσίνοσ ἢ Ἀθηνῶν-Κηφισίας, ἢ Ἀθηνῶν Χαλκίδος (ἡμιτελής κατὰ τὸ 1866). Καὶ ἄλλαι ἦτοι εἰς χιλιόμετρικὸν σύνολον 461.—Ο Μανιτάκης εὗρσκει ὀλίγα τὰ χιλιόμετρα ταῦτα ἀλλὰ ἱκανοποιεῖται ἐκ τῆς διαθέσεως μεγαλυτέρων κονδυλίων καθ' ἕκαστον ἔτος. Οὕτω ἐν ᾧ τὸ 1856 διετέθησαν 46.396 δραχ. τὸ 1857 65.837, τὸ δὲ 1866 289.895 δραχ.

Ο συγγραφεὺς πλέκει τὸ ἐγκώμιον διὰ μία ἀκόμη φορὰν τῶν Ἀθηνῶν

(*) Ὅρα σχετικῶς με τὰς προόδους τοῦ Πειραιῶσ καὶ ἐν Messenger d' Athènes (30 Δεκ. 1934) Les cent années du Pirée «... Ἡ πρώτη λιμενικὴ ἐπιτροπὴ μόλις κατὰ τὸ 1848 ἤρξατο τὴν κατασκευὴν τῶν ἀποβαθρῶν... Ἡ ἀξία (1860) τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἀνήρχετο εἰς 3.500.000 δραχ. τῶν δὲ ἐξαγομένων εἰς τετρακοσίας χιλιάδας δραχ. Κατὰ τὸ 1860 ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ εἶχε προϋπολογισμὸν 60301 δραχμῶν...»

Αἱ πρώται βάσεις τῆς βιομηχανίας ἐν τῇ πόλει ἐτέθησαν διὰ τῆς Ἰδρύσεως τοῦ πρώτου ἄλευρομύλου (1844) ἐνὸς ἐργοστασίου ἰχθυοκόλλης καὶ ἐνὸς βυρσοδεφείου.

Τὸ ἔτος 1863 Ἰδρύθη γυμνάσιον με πρῶτον γυμνασιάρχην τὸν Σκαρλάτον Βυζάντιον.

(«Αἱ Ἀθῆναι ἀριθμοθν πλέον τῶν 45.000 κατοίκων») καὶ τῶν ὠραίων Δημοσίων κτισμάτων τὰ ὁποῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀφείλονται εἰς τὴν φιλογένειαν τῶν πλουσίων Ἑλλήνων «τὰ οἰκοδομήματα ταῦτα κατὰ σειράν ἀρχαιότητος εἶναι τὸ Πανεπιστήμιον. Ἡ Ριζάρειος Ἐκκλησιαστικὴ Σχολή, ὁ Ἀρσάκειον, τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα, τὸ Ὀφθαλμιατρεῖον, τὸ Πολυτεχνεῖον τοῦ Σιουρνάρη, τὸ Σιναῖον Ἀστεροσκοπεῖον καὶ ἡ Ἀκαδημία ὁμοίως τοῦ Βασιλίου Σίνα». Ο Μανιτάκης περιγράφει ἐπίσης τὰ λιμενικὰ ἔργα τὰ κατασκευασθέντα εἰς Πάτραις, Σύρον, Ἄνδρον, Νάξον κλπ.

Ἡ βιομηχανία ἐπίσης ἐπέστειλε προόδους, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν Μανιτάκη 28 ἤδη ἀτμοκίνητοι μηχαναὶ ὑπῆρχον ἐκ τῶν ὁποίων 8 ἐν Σύρω, 10 εἰς Πειραιᾶ, 3 ἐν Πάτραις, 4 εἰς Καλάμα, 1 ἐν Ἀθῆναις καὶ αἱ λοιπαὶ εἰς ἑτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Ὑπῆρχον ἀκόμη 31 ἀσφαλιστικαὶ ἔταιραι ἐκ τῶν ὁποίων 17 ἐν Σύρω με κεφάλαια 6 ἑκατομμυρίων δραχ., 10 ἐν Πάτραις 3 ἐν Ἀθῆναις καὶ 1 ἐν Ὑδρα.

Διὰ τὴν ἀντιληφθῆ ὁμοσ τις τὸ τι ἐπετελέσθη ἐν τῇ χώρῃ μας ὡς ὀρθῶς παρατ. οἰ καὶ ὁ συγγραφεὺς, δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἐπιφανῆς διπλωμάτης ἢ διακεκριμένος ἕνεος ἐπισκέπτης ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχη γνωρίσει καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν πρὸ τοῦ 1833, διότι αὐτοὶ συνήθως οἰνίνες κατὰ καιροὺς ἀπισκίπτονται τὴν χώραν μας ἔρχονται ἐπηρσασμένοι ἀπὸ τὸν πολιτισμὸν τοῦ τόπου των (πολιτισμὸν ὁ ὁποῖος ἀνάγεται κυρίως ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως), ἐπηρσασμένοι λοιπὸν οὗτοι μόλις ρίπτουν ἐν βλέμμα εἰς τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα καὶ με μερικὸνς κολακευτικὸνς λόγουσ διὰ τὴν φυσικὴν καλονήν, εὗρσκειν πάντοτε ἐπικρίσεις διὰ τὰς ὀλιγίστας τῆς προόδους κλπ. Οὕτω ἐπιλήσεν περίπου ὁ Lord Redcliff τῷ 1848 καὶ ὁ Μαρκήσιος de Moustier τῷ 1866 κ. ἄ.

Πάντα ταῦτα ἐγράφησαν τῷ 1866 καὶ ἔκτοτε τόσα κοσμοιστορικὰ ἐν τῇ χώρῃ μας γεγονότα ἐμσεολάβησαν καὶ μετέβαλον ἄρδην τὴν ὄψιν τῆς. Ἐν τούτοις ὁμοσ ὡς πρὸς τοὺς τελευταίους λόγουσ τοῦ Μανιτάκη ὑπῆρχεν ἀναλογία, ἕως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν παρ' ἡμῖν, καθ' ὅσον οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Ἑλλάδα ἐσφορῶντο ἀπερισκέπτως διὰ τὰς συγχρόνους προόδους μας μὴ ἐμβαθύνοντες, καὶ μὴ λαμβάνοντες παντελῶσ ὑπ' ὄψει, οὔτε τὰς πειρασμὰς δύναμεις, οὔτε τὰ πτωχὰ ὀλικὰ μέσσα μας, οὔτε καὶ τὴν πενίαν, τὴν ὁποίαν ὁμοσ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ἀπὸ αὐτὰ τὰ πρῶτα ἔτη, τόσον θαρραλέως πάντοτε ἀντιπρὶεώπισεν.

ΝΙΚ. ΣΤΑΘΑΚΗΣ

Ἄ τ α ρ α ξ ί α

Ἀστραπόβροντα τριγύρω
Μάτια, ἀδιὰ κατατρομάζουν,
Ὅμοσ τῇ γκυκεῖα γαλήνῃ
Τῆς ψυχῆς δὲν τὴν τρομάζουν

Κύματα βουνὰ ἄν γινοῦνε
Κι' ἄν βογκοῦνε μανιασμένα,
Τοῦ ὠκεανοῦ μποροῦνε
Νὰ ταράξουν τὸν πυθμένα;

Κ. Μ. ΓΕΡΗΝΙΟΣ

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

Κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1912 καὶ 1913 παρηκολούθησα τὸ σαλόνι τοῦ Σουρή· εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους φάσεις. Ἦσαν βραδείες πού τὸ κρύο ἦ ἢ ἔλειψις εὐδύσεων ἀπὸ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἐγίνοντο ἀφορμὴ νὰ ἐρχονται ἐπισκέπται ἐλάχιστα, καὶ ἄλλοτε πάλιν ἢ βεγκέραις ἦσαν γεμάτες κόσμος, κομίζοντα εὐχάριστα νέα εἰς τὸν Σουρή.

Ὁ Σουρὴς διέκοπτε πρὸς στιγμὴν τὸ πόκερ γιὰ νὰ ἀκούσῃ τί νέα ἔφευραν κανεὶς νεοεισελθὼν ἐπισκέπτης, ἐνῶ ἡ Κυρία Μαρή—ἡ σύζυγος τοῦ ποιητοῦ—ἔβιδε πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν προστάγην διὰ νὰ παρασκευασθῇ ὁ καφὲς τοῦ νεοεισελθόντος.

Μοῦ μένει ἀξέχαστη ἡ ἀγωνία τοῦ ποιητοῦ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἐκεῖνον. Μὴν λησμονοῦμεν ὅτι ἦτο καὶ κατὴρ ἔχων τὸν μοναδικὸν υἱὸν του εἰς τὸν στρατόν. Ἐπίσης δὲ δὲν θὰ ξεχάσω τὴν ἀντιπάθειαν μεθ' ἧς ὁ Σουρὴς ἐξεφράζετο περὶ τῆς ἀντιδρώσης εἰς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα Ἰταλικῆς διπλωματίας.

Ἐνα βράδυ—πού σιὸ σαλόνι ἦτο συγκεντρωμένος πολὺς κόσμος—εἶχεν φθάσει—ὕστερα ἀπὸ μακρὰν ἕξ Ἀθηνῶν ἀπουσίαν—ὁ στενὰς φίλος τοῦ Σουρή καὶ Σμυρναῖος ποιητὴς Μιχαλάκης Ἀργυρόπουλος.

Ὁ Ἀργυρόπουλος μετὰ ζωντανότητος συζητῶν κάτι εἶπεν διὰ τοὺς Ἰταλοὺς, καὶ ὁ Σουρὴς ἀκουμῆσας μὲ ἀγανάκτησιν ἐπάνω σιὸ τραπέζι τὰ πέντε χαρτιά τοῦ πόκερ πού κρατοῦσε, γυρίζει καὶ λέγει—ὦχ ἀδελφέ κι' αὐτοὶ οἱ ριτσιελί... (δηλαθῆ οἱ καραγκιόζηδες). Τότε ὁ Ἀργυρόπουλος τοῦ λέγει :

— Πράγματι αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν δὲν σοὺ κάνουνε Σουρή;

Ἄλλὰ ἡ ἐντύπωσις τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ὁ Ἰταλικὸς λαὸς εἰς τὸν Σουρήν. Ἰδίως δὲ ὁ θεατρισμὸς τοῦ Ἰταλικοῦ χαρακτήρος, περικλείεται μέσα εἰς τετραστικὰ θαυμάσια ὅπως π.χ. τὸ ἑξῆς :

Ἰταλία, μία τζόγια
πού δὲν πέρνει ἀπὸ λόγια,
μέγα στάδιον χαράζεις,
καὶ γεμάτη γκλόρια,
ὅταν σοὺ τῆς βρέχουν κράζεις:
σπλέντιτα βιτόρια.

Κυρίως τότε ὁ Σουρὴς συχνὰ παρελάμβανε εἰς τὰς σατύρας τοῦ τὸν ἐν Δωδεκανήσῳ Ἰταλὸν στρατηγὸν Ἀμέλιο, τὸραννον τοῦ ἐκεῖ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ στρατηγὸς αὐτὸς τὴν 22 Ἀπριλίου 1912 (δηλαθῆ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν βαλκανικῶν πολέμων) ἔφθασεν εἰς τὴν Ρόδον καὶ ἐντὸς ὀλίγου κατελάμβανε τὸ σύνολον τῶν Δωδεκανήσων, διὰ νὰ πεισθῇ ἡ Τουρκία νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἰταλικὴν κατοχὴν τῆς Τριπολιτίδος καὶ τῆς Κυρηναϊκῆς. Τὴν ἀπέναντι τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, συμπεριφορὰν τοῦ ἐν λόγῳ στρατηγοῦ ὁ Σουρὴς σατυρίζει ὡς ἑξῆς :

Τοὺς φρατέλους καὶ πάλι
μιά βρωμοῦσα τοὺς ψάλλει.

Ἰταλία μας τζόγια,
μὴ μᾶς βρίζῃς μὲ λόγια
ὅπου θέλουνε φύσιμο.

Μὴ μᾶς δείχνῃς κακία
καὶ πρὸ πάντων βλακαία
νὰ σοὺ λέμε μπραβίσιμο.

Ἀδελφέ μας Ἀμέλιο,
οἶσσε μ' ἕνα φραγγέλιο
τῶν Ροδίων τὴν λαύρα.

Κτύπ' ἀόπλους, Ἰππότη,
Τζενεράλε Κιχώτη,
Τενεράλε Παλάβρα.

Μὲ φρατέλους ἀβροὺς
ρίχνε κάτω Σταυρούς,
δίνε σ' ὄλους βρισιαῖς
τρέχα κλεῖν' Ἐκκλησιαῖς,
καὶ κομμάτιαζε ράσα,
καὶ γκουάρντα ἔ πάσσα.

Μὴν ἀκοθε κασκαρτίαις,
μοναχὸς ἐπαινέσου,
καὶ τῶν ἄλλων τῆς νίκαις
νὰ τῆς κάνης δικαίς σου.

Στὴν ὑγείᾳ σου θὰ πίνω...
σπάζε τοῦτο κι' ἐκεῖνο,
καὶ γερὸ μὴν ἀφήσης
σιὸ νησι παληοκάνατο,
νᾶχουν πάντ' ἀναμνήσεις
καὶ γιὰ σὲ τὸν ἀθάνατο.

φοβερὲ Στρατηλάτη
πριμαντιόνις στωμύλης,
στῶν Ροδίων τὴν πλάτη
τόσους ἄθλους ὀφείλεις.

Καὶ σ' αὐτὴν ξεθυμαίνεις
καὶ τὸ πᾶν ἀπειλεῖς,
καὶ φυσᾷς καὶ φρυάττεις
Καὶ πολὺαθλος μένεις
κατὰ πάντ' ἀσφαλῆς,
Κουραμπιές Στρατηλάτης.

Στραφεὶς δὲ τότε περίπου ὁ Σουρὴς πρὸς τὸν ἐπίσης συναντήσαντα τὴν ἀντίδρασιν τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς γηραιὸν Βασιλέα τοῦ Μαυροβουνίου Νικήταν (ὅστις ἦτο καὶ ποιητὴς) τοῦ ἔλεγεν :

Φαντάσου, γέρο Βασιλεῖ, πῶς καὶ τὸ μακαρόνι
ἔχει συμφέροντα κι' αὐτὸ κι' ἀνάβει καὶ κορώνει,
Φαντάσου κι' ἡ Μακαρουνοῦ πῶς σήκωσε κεφάλι
καὶ τώρα κοκορεῦεται γιὰ Δύναμις μεγάλη.

Συχνάκις δὲ ἑκαυτηρίαζεν αὐτὴν τὴν μεγαλομανίαν τῶν Ἰταλῶν :

Βρουχᾶται κι' ἡ Μακαρουνοῦ
μὲ τῆς γλυκαῖς καντάδες
τὸν ἀνδρα τῆς κι' ἡ κοσκινοῦ
μὲ τοὺς πραιματευτάδες.

Ἄλλὰ ἐπίσης ἀξιωματικὸς εἶναι ἡ κατωτέρω σάτυρα τοῦ Σουρή ὅπου ἀναμιγνύεται καὶ ὁ ἀειμνήστου Χαρίλαος Τρικούπης. Τὰ κατωτέρω ἐγράφησαν κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1896. Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐβασίλευεν τότε ὁ Οὐμβέρτος ἔχων σύζυγον τὴν βασιλισσαν Μαργαρίταν. Πρωθυπουργὸς ἦτο ὁ Κρίσι.

Ὁ Τρικούπης τότε δυσσηραστῆμένος διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀποτυχίαν του (κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1895 δὲν ἐξελέγη κἀν βουλευτῆς) ἐταξείδευεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ διήλθεν ἐξ Ἰταλίας. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐν Ἑλλάδι Τρικουπικοὶ εἶχαν θέσει μίαν βουλευτικὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Τρικούπης εἰς τὴν ἐπαρχίαν Βάλτου διὰ νὰ τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὴν Ἑλλάδα (ἐνθα οἱ ἀντίπαλοι τὸν ἀπεκάλουν Λόρδον ἦτοι ἐγγλεζομαθημένον) καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν.

Ἄλλὰ ἐνῶ ὁ Τρικούπης διήρχετο ἐξ Ἰταλίας ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἀβησσυνίας Μενελίκ εἶχεν κατατρομοκρατήσει τὴν Ἰταλίαν.

Ὁ Μενελίκ δὲν ἠθέλην Ἰταλικὰς ἀναμίξεις εἰς τὸ κράτος του. Οἱ Ἰταλοὶ προσεπάθουν νὰ προσελκίσωσι ἐναντίον του τὸν Ράς-Μαγασᾶ. Ὁ Μενελίκ κατήγγειλεν τὴν κατὰ τὸ 1889 συναφθεῖσαν μετὰ τῆς Ἰταλίας συνθήκην τοῦ Οὐτσιαῖλλι, βάσει τῆς ὁποίας οἱ Ἰταλοὶ ἤξιουν νὰ ἐπικοινωνῇ ἡ Ἀβησσυνία μὲ τ' ἄλλα κράτη διὰ τῆς Ἰταλίας. Ὁ Μενελίκ ἰσχυρίζετο (στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ ἀβησσυνικοῦ κειμένου τῆς συνθήκης) ὅτι οὐδεμίαν τοιαύτην ὑποχρέωσιν εἶχεν. Ἄπλως ἂν ἠθέλην ἠδύνατο νὰ χρησιμοποίησῃ τὴν Ἰταλίαν ἵνα ἐπικοινωνῇ μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων. Ἡ κατὰγγεῖλια τῆς συνθήκης ἤγαγεν εἰς τὸν κόλεμον ὅστις ἤρξατο τὸ 1895. Οἱ Ἰταλοὶ κατόπιν ἐπιτυχῶν μαχῶν κατέλαβον τὸ Ἀντιγράτ. Τὸν δὲ Φεβρουάριον τοῦ 1896 ὁ Ἰταλὸς Στρατηγὸς Βαραττιέρι ἐξεστράτευσεν κατὰ τῆς Ἀβησσυνίας εἰσβαλὼν βαθύτερον καὶ προσβαλὼν τοὺς Ἀβυσσινοὺς εἰς τὴν θέσιν Ἀβᾶ-Γαρίμα πλησίον τῆς Ἀδουας. Οἱ Ἰταλοὶ ὑπέστησαν πανωλεθρίαν εἰς τὴν μάχην ταύτην. Πλέον τῶν 4500 Ἰταλῶν ἐφονεύθησαν ἢ ἐτραυματίσθησαν καὶ 2.500 ἔπεσαν αἰχμάλωτοι ἐκτὸς τῶν ἀπωλειῶν τῶν Ἰθαγενῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων, αἵτινες ἀνήλθον εἰς 2.000 ἀνδρας. Ἡ εἰρήνη μετὰ τῆς Ἰταλίας ὑπεγράφη κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος καὶ ἡ συνθήκη τοῦ Οὐτσιαῖλλι ἠκυρώθη.

Πάντα ταῦτα περιπλέκονται εἰς τὴν σάτυραν τὴν σχετίζουσαν τὰς ἀτυχίας τῆς Ἰταλίας μὲ τὴν διέλευσιν τοῦ Τρικούπης ἐξ Ἰταλίας.

Κι' ὁ πρῶτος πρῶτος Λόρδος μας ἐπῆρε τὰ βουνά
καὶ σιὸν φιλιτάτων Ἰταλῶν τὸ κλίμα τριγυρνᾶ
πού νέας ἐξανάπαθαν καὶ μαύρας συμφορὰς
ἀπὸ τοὺς μαύρους Ράς.

Ὁ Κρίσις δὲ παραίτησιν πρὸς τὸν Οὐμβέρτον στέλλει,
κι' ἐκεῖνος πρὸς τὸν Λόρδον μας Τρικούπην παραγγέλλει
ἂν ἤμπορῇ προσωρινῶς νὰ λάβῃ τὰς ἡνίας
καὶ τῆς Μακαρονίας.

κι' εἶπεν αὐτὸς πῶς δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ τέτοιο σάλτο
γιατὶ μιά κάλη βουλευτοῦ τοῦ βάλανε σιὸ Βάλτο.
Κι' ὁ Βασιλεῖς τῶν Ἰταλῶν ἐξέχασε τὰς ἡτίας
καὶ τῶν Μακαρονάδων του τὰ τραγικὰ σεκλέτια,
καὶ χαρῶπὸς συνέψαλε μετὰ τῆς Μαργαρίτας
«κάτω στοῦ Βάλτου τὰ χωριά σιὸ πέντε βιλαέτια».

Κατὰ κανόνα ὁ Ἰταλικὸς λαὸς μόνον σατύρας ἐπροκάλεσεν προκειμένου περὶ τῆς μαχητικότητός του. Ἡ μοῦσα τοῦ ἀειμνήστου Σουρή, δὲν ὑπῆρξεν ἢ μόνη ἧτις ἐνεπνεύσθη σατυρικὰ κείμενα ἐκ τῆς μεγαλομανίας καὶ τῆς λιγοψυχίας τῶν Ἰταλῶν.

Η "ΑΝΤΙΓΟΝΗ", ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΗΡΩΔΟΥ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

"Αν και ἔληξαν αἱ παραστάσεις τῆς «Ἀντιγόνης» τοῦ Σοφοκλέους, αἵτινες προεκάλεσαν τόσον ζωηρὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν Κοινὸν καὶ τόσον ἐνθουσιώδη ἄρθρα εἰς τὸν ἀθηναϊκὸν Τύπον, οὐχ ἦν τὸν νομίζω ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄκαιρον ν' ἀκουσθῆ καὶ ἡ γνώμη ἐνὸς ἀσχολουμένου περὶ τὸν ἀρχαῖον Ἕλληνα κόσμον, ἀφοῦ καὶ τὸ ἀρχαῖον θέατρον ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης.

"Ὁμολογῶ λοιπὸν καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς «Ἀντιγόνης» ἐπὶ τῆς ἀρχαίας θυμέλης, ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς ἱερᾶς Ἀκροπόλεως, ὑπῆρξεν ὄντως μεγαλειώδης, διότι τὰ πάντα εἶχον μελετηθῆ μέχρι τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν καὶ οἱ ἠθοποιοὶ ὑπῆρξαν εἰς τὸ ὕψος τῶν δραματικῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ὑπεδύθησαν ἰδίως εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς ἐπιτυχίας συνέβαλε τὰ μέγιστα ἡ συμμετοχὴ ὡς πρωταγωνιστοῦ τῆς ἐξόχου ἠθοποιοῦ δεσποίνης Ἑλένης Παπαδάκης, ἥτις ὡς Ἀντιγόνη προσέθεσεν ἕνα ἀκόμη δάφνινον στέφανον εἰς τὴν πολυστεφῆ ἀπὸ δάφνας μακρὰν καὶ περιλαμπρὸν σκηρικὴν σταδιοδρομίαν τῆς. Ἡ νεαρῶτάτη αὕτη καλλιτέχνης εἶναι προικισμένη μὲ πολλὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα χαρίσματα, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι ταχέως θὰ κατασιῆ ἡ σκηνοποιὸς ἠθοποιὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου. Παράστημα, κομψότης ἐμφανίσεως, φωνὴ ἠχηρὰ, μεταλλικὴ καὶ μουσικωτάτη, κινήσεις ρυθμικαὶ καὶ μεμετροημένοι, ἄνευ οὐδεμιᾶς θεατρικῆς ὑπερβολῆς, μὲ μὲν ἄρτια, ἔκφρασις ζωηρὰ καὶ βαθεῖα κατανόησις τῶν ρόλων τῆς, πρὸ παντός δὲ ἰσχυρὸν πάθος. Ἴδου στοιχεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα ἕνας ἠθοποιὸς ἠμπορεῖ νὰ διερμηνεύῃ καὶ τοὺς δυσκολωτάτους χαρακτήρας τῆς σκηρικῆς Τέχνης!

"Ἄλλ' ἐπειδὴ ἡ δεσπ. Παπαδάκη κατέχει τοιαῦτα προσόντα θὰ μου ἐπιτρέψῃ νὰ τῆς ὑποβάλω, μετὰ πάσης εὐλαβείας, τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις: Καὶ ἐν πρώτοις ἡ ἐμφάνισις ἐνὸς ἠθοποιοῦ εἰς ἐν ἀρχαῖον θέατρον πρέπει νὰ εἶναι ἐνηρμονισμένη πρὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἀσκεπές τοῦ χώρου αὐτοῦ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ ἀρχαῖοι ἠθοποιοὶ ἐπὶ πλάσσαν σχεδὸν τὸ σῶμά των καὶ εἰς ὄγκον καὶ εἰς ὕψος καὶ μετεβάλλοντο εἰς ὑπερμεγέθει—καὶ τολμῶ νὰ εἶπω— τερατώδεις μορφὰς μὲ τὰς προσωπίδας, τὰ σῶμάτια, τοὺς κοθόρνους καὶ τὰ εὐρύτατα ἐνδύματά των. Ἡ ἡμετέρα πρωταγωνίστρα τούναντιον, ἀφ' ἐνὸς δὲν μετεχειρίσθη οὐδὲ κἄν ἕνα περίβλημα, ἕνα πέπλον, ἄνευ τοῦ ὁποῦ οὐδέποτε ἐξήρχοντο αἱ ἐλληνίδες ἐκ τοῦ οἴκου των, πολλῶ δὲ περισσότερον μὴ βασιλόπαις, ἀφ' ἐτέρου δὲ ἐχρησιμοποίησε χρώματα μὴ ἀποτελοῦντα οὐδεμίαν ἀντίθεσιν πρὸς τὸ σκοτεινόν, μέχρις ἀνιαρότητος, περιβάλλον. Ἐνας λευκὸς χιτῶν καὶ ἕνας λευκὸς πέπλος ὁποῖαν λαμπρότητα θὰ τῆς προσέδιδον καὶ πῶς θὰ ἐγέμιζεν ὅλην τὴν σκηνὴν ἡ πρώτη ἐμφάνισις τῆς! Ἐὰν ἦτο ἐβδ' ἀκόμη ἡ μεγάλη, ἡ ἀληθινὴ Ἑὺα Σικελιανῶ, ἔτσι θὰ τὴν ἐνεφάνιζεν!

Εἰς τὴν δευτέραν ἐμφάνισιν τῆς, μετὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ ἐνταφιασμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, ἡ Ἑλένη Παπαδάκη, ἐκτὸς τῶν λόγων τῆς καὶ τῆς ἀρίστης ἀπαγγελίας τῆς, ἐξωτερικῶς δὲν ἐδείκνυεν παντάπασιν ὅτι ἤρχετο

ἀπὸ μίαν τόσον τραγικὴν πράξιν καὶ ἀπὸ ἐν τόσον σπαραξικάρδιον δραματικῆς ζωῆς τῆς, διότι δὲν εἶναι σὺνηθες πρᾶγμα μὴ κόρη καὶ μάλιστα ἡ κόρη ἐνὸς θρυλικοῦ βασιλέως νὰ μεταβῆ εἰς μέρη ἔρημα ἐκτὸς τῆς πόλεως καὶ, ἀψηφούσα τοὺς φύλακας, νὰ θάψῃ μὲ τὰ ἴδια χέρια τῆς τὸν πεφλημένον τῆς ὕδελφόν, ἀφοῦ προηγουμένως ἔκαμεν ὅ,τι ἐπέβαλλεν ἡ θρησκεία τῆς δι' ἕνα ἱερὸν πρὸ τῆς ταφῆς του. Ἡ δεσποινὴ Παπαδάκη τούναντιον πορροσιάζεται πρὸ τοῦ Χοροῦ μὲ μίαν ἄψογον ἐσθῆτα καὶ μὲ τὴν κόμην τόσον καλῶς διηυθετημένην ὡσάν νὰ ἤρχετο ἀπὸ μίαν δεξιῶσιν, ἢ τὸ πολὺ, ἀπὸ ἕνα «μάτς» τοῦ Λὼν-τέννις!... Ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶχε τὰ μαλλιά κομμένα καὶ εἰς μεγίστην ἀταξίαν, σάν τῆς «τρελλῆς τὰ μαλλιά» κυριολεκτικῶς, ὡς λέγει ὁ λαός, ἄς παρατηρήσῃ ὅλας τὰς ἐπὶ τῶν ἀρχαίων «λουτροφόρων» παραστάσεις γυναικῶν ποῦ θρηνοῦν τοὺς νεκρούς, πῶς τραβοῦν τὰ μαλλιά των καὶ πῶς εἶναι κατάμαυρα, μὲ μακροὺς πέπλους, ἐνδεβεδυμένοι! Τί βαθεῖαν ἐντύπωσιν θὰ ἔκαμεν εἰς τὸ κοινὸν μὴ τοιαύτη ἐμφάνισις!

Οἱ ἠθοποιοὶ μας δὲν ἐνόησαν ἀκόμη τί θὰ εἴπῃ «ἀρχαία τραγωδία». Ἄλλ' ἄς ἀναλογισθοῦν πῶς ἐγεννήθη αὕτη ἡ τραγωδία καὶ ποῖα φρικώδη θέρατα διηρμήνευε! Ὁ κόσμος ὁλόκληρος εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς, δταν θέλῃ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὑπερτάτην, τὴν ὑπεράνθρωπον φρίκην, μειοχειρίζεται τὴν φράσιν «Ἀρχαία τραγωδία», οἷα πράγματι παρουσιάζουσιν σήμερον αἱ τεράστιαι ἀνθρωποθυσίαι καὶ πανωλεθρίαι τοῦ παρόντος παγκοσμίου πολέμου. Ἄλλ' ἄς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὰ σκηρικὰ:

"Ἐν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα γεγονότα τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἦτο ἡ θεωρία τοῦ ἀειμνήστου Γαυλεῆλου Δαρψελε, ὅστις μετὰ τὴν βαθεῖαν μελέτην του ἐπὶ τοῦ Διονυσιακοῦ Θεάτρου τῶν Ἀθηνῶν καὶ κατόπιν ὅλων τῶν ἄλλων ἀρχαίων θεάτρων, ἀπέδειξεν ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τοὺς κλασικοὺς χρόνους οὐδέποτε ὑπῆρξε προσκήμιον («παλκοσένεκο» δηλ.), ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἀναβαίνοντες οἱ ἠθοποιοὶ νὰ παριστάνωσιν ἐνῶ συγχρόνως ὁ Χορὸς ὠρχεῖτο κάτωθεν ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας, ἀλλ' ὅτι καὶ οἱ ἠθοποιοὶ καὶ ὁ Χορὸς ἔπαιζον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, τελεῖως κυκλικοῦ χώρου, τῆς «Ὀρχήστρας». Μετὰ τοιαύτην λοιπὸν ἐπαναστατικὴν ἀνακάλυψιν, περὶ τὴν ὁποῖαν δὲν ὑπάρχει σχεδὸν δευτέρα σήμερον γνώμη, ἔρχονται οἱ νεοῦ ληνες σκηνοθέται, προεξάρχοντες τοῦ μακαρίτου Φώτου Πολίτη, εἴτα τοῦ Σπ. Μελά καὶ ἔπειτα «γραμμῆ» ὅλων τῶν ἄλλων καὶ γεμίζουν τὴν μισὴν ὀρχήστραν μὲ διάφορα σκαλοπάτια, μικρὰ καὶ μεγάλα καὶ μὲ διάμεσα πλατύσκαλα, τὰ ὁποῖα διαιροῦν τὴν σκηνὴν εἰς πολλαπλὰ ἐπίπεδα καὶ καταστρέφουν τὴν θυμασίαν ἐνότητα τοῦ ἀρχαίου δράματος, ἐξαναγκάζοντα συγχρόνως τοὺς ἠθοποιούς ἢ νὰ ἴστανται εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τὸν Χορὸν, καθ' ἣν στιγμὴν πρέπει νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν, ἢ ν' ἀνεβοκατεβαίνουν ἀδιακόπως ταῖς διάφοραις αὐταῖς σκάλες! Καὶ ὁ ἀθηναϊκὸς Τύπος ἐθαύμασε τὴν πρωτότυπον αὐτὴν σύλληψιν τῶν σκηνοθετῶν μας!

Τί δὲ νὰ εἶπω διὰ τὰς ἐνδυμασίας τῶν ἠθοποιῶν καὶ τοῦ Χοροῦ; Φαίνεται ὅτι ὁ σχεδιάσας τὰ ἐνδύματα αὐτὰ θὰ ἐχρημάτισεν εἰς τὴν Ριζάρειον Σχολὴν ἢ εἰς κανὲν Ἱεροδιδασκαλεῖον ἢ, ἴσως, θὰ ἐξῆσεν μερικοὺς μῆνας εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, διότι οὐδέποτε οἱ ἀρχαῖοι Πρόγονοί μας δὲν ἐφύρεσαν ράσα, οὔτε ἔτρεφον γενειάδας, ὡς οἱ Πέρσαι, οἱ Ἀσσύριοι οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας... Ὁ Κρέων π. χ. δὲν ἔχει τίποτε ἀπολύτως τὸ ἐλληνικόν! Εἶναι ὡς

ένας άσιανός μονάρχης, ώς ό Άρταξέρξης ή ό Ναβουχοδονόσορ της Βαβυλώνας ή ό Ήρώδης της Ίουδαίας .. Οί Έλληνες ούδέποτε έφόρου, ώς οί Άσιάται, οί Αιγύπτιοι και άλλοι άνατολικοί λαοί, κοδήρεις χιτώνας, αλλά πάντοτε έως τά γόνατα, ώς οί εϋζώνες, οί άτρόμητοι «τσιλιάδες» μας, πρός ούς πολλά έχουν τά κοινά οί άρχαίοι Έλληνες, διότι ήσαν λαός μάλλον όρεινός, έκτός των νησιωτών, εϋκίνητος, τολμηρός, εϋσταλής και κατά τό πλείστον τοϋ σώματος ήμίγυμνοι, διότι είχαν τό στήθος πάντοτε άνοικτόν και τούς πόδας γυμνούς. Έάν οί Μαραθωνομάχοι έφόρου τά ράσα τοϋ Χοροϋ της «Άντιγόνης», θά έχάναμεν τήν Μάχην τοϋ Μαραθώνος και θά έσβύνετο διά παντός τό έλληνικόν πνεϋμα !

Άς άνοιξουν οί κύριοι σκηνοθέται τοϋ Βασ. Θεάτροϋ ολονδήποτε βιβλίον μέ εικόνες των άρχαίων Έλλήνων διά νά πεισθοϋν ότι όλοι αυτοί οί ρασοφόροι μέ τās γενειάδας τοϋ Χοροϋ της «Άντιγόνης» δέν έχουν τίποτε κοινόν μέ τούς εις τās άγοράς της άρχαίας Ελλάδος συνωστιζόμενους έλευθέρους πολίτας της. Έκ των θεών μόνος ό Διόνυσος παρίστατο μέ ποδήρη χιτώνα, άλλ' ό Θεός ούτος ήτο άσιάτης (Λυθός ή Ίνδός), όπόθεν μετέφερεν εις τήν Ελλάδα τήν άμπελον και τήν διονυσιακήν λατρείαν.

Άλλά μήπως ή Μουσική είχε τίποτε κοινόν μέ τήν άρχαίαν Μουσικήν τοϋ θεάτροϋ, ή όποία ήτο λιτωτάτη, άποτελουμένη μόνον από ένα αϋλόν και πιθανόν και μίαν κιθάραν; Μία «Μανδολινάτα» θά ήτο ή καταλληλοτάτη διά τήν υπόκρουσιν των «Χορικών», άλλ' οί Μουσικοί μας έχουν βεβυσμένα τά ωτιά των από τήν θορυβώδη συμφωνικήν μουσικήν των Γερμανών και από τό τερατουργήματο της συγχρόνου Μουσικής... Ποϋ ν' άνεχθοϋν λοιπόν τοιαύτην πρωτογενή λιτότητα ! Λυποϋμαι διά τόν θέντην κ. Πονηρίδη, όστις είναι ένας διαπρεπής μουσικός, άλλ' όστις δέν έχει ούδέ τήν έλαχιστήν ιδέαν τί περίπου ήτο ή Μουσική των άρχαίων τραγωδιών.

Και αυτός δέ ό όμιλόφωνος Χορός, τό λεγόμενον «Σπρεχ-κόρ», τό όποϊον άνεκάλυψαν έσχάτως οί Γερμανοί και μιμούμεθα ήμεϊς ώς πίθηκοι, δέν έχει τίποτε κοινόν μέ τόν άρχαϊόν Χορόν, όστις όμιλει διά τοϋ Κορυφαίου. Μία ώραία έντονος, ήχηρά άπαγγελία των Χορικών μέ έλαφράν υπόκρουσιν θά κατεγοήτερε τούς θεατάς, οϊτινες θά ήκουον καθαρά τά ύπέροχα λόγια και τās ύψηλάς ιδέας, τās ύπόλας ό άθάνατος Σοφοκλής θέτει εις τό στόμα τοϋ Χοροϋ του !...

Έπίσης δέν μου ήρесе διόλου τό **δέσιμον των χειρών** ύπισθάγκωνα της βαδίζούσης πρός τόν θάνατον Άντιγόνης. Ο σκηνοθέτης κ. Μουζενίδης, σκηνικός καλλιτέχνης μεγάλης μορφώσεως και πείρας, έπέμενεν ότι τό δέσιμον οϋτό εξάγει τό μαρτύριον της δυστυχούς βασιλόπαιδος, άλλ' έγώ δέν έπεισθήν από τα έπιχειρήματά του, είμαι δέ βέβαιος ότι οϋτε ό Σοφοκλής θα έπειθετο νά δέση τήν τελευταίαν στιγμήν τήν Άντιγόνην του, ή όποία πρέπει άκριβώς τότε νά έχη όλα τά μέλη της έλεύθερα διά νά έκδηλώση τό ύπέρτατον πάθος της.

Κωμικωτάτη δέ ήτο ή δεκαπλη και πλέον έπανάληψις της λέξεως «**Έρωτα !**» ύπό τοϋ Χοροϋ, γελοιοποιούσα τόν θαυμάσιον εκείνον σοφόκλειον Ύμνον εις τόν παντοδύναμον υϊόν της Αφροδίτης. Έπίσης άτυχής ύπηρεξεν ή άπόδοσις τοϋ «**Εϋού ! Εϋύ !**» Τοϋτο είναι διονυσιακόν έπιφώνημα, τό όποϊον έξεφωνείτο μετά οϊστρου και μετά σκιρτημάτων και ζωηράς όρχήσεως.

Άνεξαρτήτως όμως των όλίγων άνωτέρω παρατηρήσεων δέν έχω

παρά λόγους λίαν έπαινετικούς δι' όλους τούς ήθοποιούς και δι' αυτοϋς τούς χορευτάς, οϊτινες απέδειξαν τελείαν άσκησιν και πολϋ εϋσυνείδητον άπόδοσιν των ρόλων των. Έάν τους έφόρεσαν ράσα και πετραχείλια, δέν πταίουν αυτοί, ώς και διά τά διάφορα πατώματα, τά όποια άδιακόπως άνήρχοντο και κατήρχοντο, έπίσης δέ και διά τό κυριαρχούν κατά τό πλείστον της παραστάσεως σκότος, ένφ' τ' άρχαία δράματα, ώς γνωστόν, διεξήγοντο ύπό τό έκθαμβωτικόν φώς τοϋ έλληνικοϋ οϋρανοϋ. Οί κύριοι διοργανωτάι τοϋ Έθν. Θεάτροϋ—τό είπον και πέρις κατά τās παραστάσεις της «Ήλέκτρας» — δέν έννοοϋν νά προσφύγουν εις τά φώτα οϋδενός ειδικοϋ περι τό άρχαϊόν θεάτρον, άλλ' άρκοϋνται εις τά ιδικά των. Τι θά έλεγον οί κύριοι αυτοί εάν έγώ έζήτητον αϋριον νά διευθύνω μίαν χειρουργικήν Κλινικήν αντί τοϋ κ. Καραγιαννοπούλου :

ΑΛΕΞ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Ήτο τό έτος 1908. Ύπουργός επί των Ναυτικών διετέλει ό μακαρίτης Έπαμεινώνδας Έμπειρικός. Προσωπάρχης δέ τοϋ Ύπουργείου των Ναυτικών, ήτο ό μετέπειτα Ναύαρχος κ. Σοφοκλής Δούσμανης. Η άλληλογραφία τοϋ Ύπουργείου των Ναυτικών, διεξήγετο τότε διά των ναυτών γραφέων, τούς όποιους σπανίως διεκρίνε τό χάρισμα της καλλιγραφίας.

Έφρόντιζεν όμως πάντοτε τό Ύπουργείον, νά έχη έναν ή δύο ύπαξιωματικούς γραφείς οί όποιοι ήσαν πραγματικοί καλλιγράφοι εις τούς όποιους άνετίθετο ή καθαρογράφους των άνωτέρας σημασίας έγγραφών, και κυρίως των διαταγμάτων.

Μέ άνάλογον άλλως τε τρόπον έλειτούργη και των άλλων έξ Ύπουργείων ή άλληλογραφία. Σημειωτέον ότι έν συνόλω τότε τά Ύπουργεία ήσαν έπτά.

Ο μακαρίτης Έμπειρικός ήτος πολϋ φειδωλός όσάκις τοϋ έπροτεινοντο δαπάναι. Έν τούτοις, οϋδεμίαν άντίρρησην έφερεν όταν ό κ. Δούσμανης τοϋ έπρότεινε νά αγοράση τό Ύπουργείον μίαν γραφομηχανήν, ή όποία έξ' όσων ένθυμείται ό δώσας ήμϊν τās πληροφορίας αυτές ήτο μάλλον συστήματος Adler.

Η γραφομηχανή αγοράσθεισα έτέθη εις ένεργείαν, κινηθείσα από άρρενα δακτυλογράφον, και έκτοτε έδημιουργήθη εις τό Ύπουργείον των Ναυτικών ή παράδοσις, ή αποκλειούσα τήν χρησιμοποίησιν θηλέων δακτυλογράφων.

Διά της πρώτης αϋτής γραφομηχανής (αία τή χρησιμοποιήσει της) έκαθαρογράφη ένα Βασιλικόν Διάταγμα, όπερ και άπεστάλη εις τά Άνάκτορα πρός ύπογραφήν.

Τό γραφομηχανημένον όμως αϋτό διάταγμα, προσέκρουσεν εις τήν συντηρητικότητά τοϋ άειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου.

Ο Βασιλεύς τό έπέστρεψεν μέ τήν παραγγελίαν νά τοϋ τό στείλουν καλλιγραφημένον. Όπερ και έγινετο.

Όταν μελετηθεί κατά πλάτος ή ζωή τοϋ άειμνήστου εκείνου Άνακτος τότε θά καταστή δυνατή και ή άπαρίθμισις, πολλών νεωτερισμών οί όποιοι δέν τοϋ ήρεσαν. Τό αϋτοκίνητον παραδείγματος χάριν δέ τοϋ ήτο άρεστόν

Και ναί μέν (χωρίς νά είναι από τοϋ πρώτους Έλληνας ποϋ άπέκτησαν αϋτοκίνητον), προεχώρησεν σϋν τῷ χρόνω εις τήν άνάγκην τοϋ νά έχουν οί Βασιλικοί του σταϋλοι και αϋτοκίνητα τινά, άλλ' α παρέμεινε πάντοτε μέ τήν προτίμησιν πρός τās αϋάξας, και οϋτε διενόηθη κανείς νά τοϋ εισηγηθῆ τήν εισαγωγήν των αϋτοκινήτων εις έπισήμους τελετάς, παρ' όλα τά μεγάλα έξοδα εις τά όποια ή Βασιλική έπιχορήγησις υπεβάλλετο δι' τήν συντήρησιν πλήθους άλλων

Μετά τό Ύπουργείον των Ναυτικών, ή γραφομηχανή σϋν τῷ χρόνω ήρξατο νά εισέρχεται και εις των άλλων Ύπουργείων τήν ύπηρεσίαν.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

1. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο κ. Πρωθυπουργός κολών τους αγρότες εις έντασιν της καλλιεργείας συνιστά νά μη μείη ούτε σπιθαμή γης άκαλλιεργήτος.

6. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Τό Υφυπουργείον Άγορανομίας συνιστά φειδώ εις την κατανάλωσιν τοῦ άρτου.

Καθ' όλην την Ελλάδα εορτάζεται ή ημέρα των ένδπλων δυνάμεων.

8. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Άπαγορεύεται διά νόμου ή έμπορία αίτου εις την χώραν, έπιτρεπομένης μόνον της παραδόσεως αυτού εις την Κεντρικήν Έπιτροπήν Προστασίας Έγχωρίου Σιτοπαραγωγής (Κ. Φ. Π. Ε. Σ.), ήτις υποχρεούται νά εξαγοράζη πάσαν ποσότητα παρ' ελκιδήποτε προσφερομένην.

19. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Θεμελιώσας τοῦ Σανατορίου Παίδων εις την Πεντέλην. Άπόφασις της Κυβερνήσεως περί υποχρεωτικής καλλιεργείας όλων των άσκειπών χωρών.

22. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Έκτοπιζονται εις τας νήσους 9 έπαγγελματίαι και 11 άγορασταί επί άγοραπωλησία καθ'όριως υπέρ την διατήρησιν.

24. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Θάνατος τοῦ πρώην ύπουργοῦ Άντιναυάρχου Σ. Παπαρηγοπούλου Γενικοῦ ύπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως.

26. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Τό Πρακτορείον Στέφανι αναφέρει διτι έλληνική συμμορία έπετέθη έναντίον άλβανικών φυλακίων πλησίον της Κορυτσάς, ή άμεσος αντίδρασις άλβανικής περιπόλου έπέτραψεν την άμεσον απόκρουσιν.

Έπίσης τό πρακτορείον Στέφανι μεταδίδει έκ Τυράνων διτι τρεις βόμβαι έξερράγησαν πλησίον της έδρας τοῦ γραφείου τοῦ Ιταλοῦ λιμεναρχοῦ τοῦ λιμένος Έντα (Άγίων Σαράντα). Καταζητοῦνται δραστηρίως οί Έλληνες ή Βρεταννοί πράκτορες, εις τους όποιους όφείλεται ή άπόπειρα αύτή.

Τό Άθηναϊκόν Πρακτορείον εις άπάντησιν άπέστειλεν την κάτωθι ανακοίνωσιν :

•Τά έκ Τυράνων τηλεγραφήματα, τά διαβιβάσθέντα έκ Ρώμης διά τοῦ Πρακτορείου Στέφανι και κατά τό όποία μία έλληνική συμμορία εισήλθε δήθεν εις τό άλβανικόν έδαφος και προσέβαλε άλβανικά φυλάκια πλησίον της Κορυτσάς, νοτίως της διαβάσεως Καπέστιτσα, είναι άπολύτως ψευδή. Ούδεμία έλληνική συμμορία διήλθε τά άλβανικά σύνορα εις οίονδήποτε αυτών σημείον.

•Έπίσης τό άναγγελθέν έκ Ρώμης υπό τοῦ πρακτορείου Στέφανι, διτι έξερράγη βόμβα εις τό Ιταλικόν λιμεναρχείον τοῦ λιμένος Έντα (Άγίων Σαράντα) και διτι ένέργεια τοιαύτης φύσεως δύνανται ν' άποδοθοῦν εις Έλληνας, θήθεν όργανα έλληνικών αρχών, θεωρεῖται ένταῦθα ως προσπάθεια αυτόχρημα παιδαριώδης. Αί έλληνικά στρατιωτικά όργανα των συνόρων κατάπιν των τηλεγραφηθέντων έκ Τυράνων, έρωτηθεῖσαι έκ Άθηνών, έβεβαίωσαν τά εξής :

•Οὐδέν άπολύτως έπεισόδιον συνέβη εις τά έλληνο άλβανικά σύνορα, άλλ' άπλως την νύκτα της Παρασκευής προς τό Σάββατον, περί ώραν 2ην πρωινήν τά έλληνικά φυλάκια ήκουσαν προς την κατεύθυνσιν της Βιγλίτσας, έντός τοῦ άλβανικοῦ έδάφους εύρισκομένης, εις άπόστασιν όλίγων χιλιομέτρων πέραν της έλληνο-άλβανικής μεθορίου, πυροβολισμούς. Έπαναλαμβάνεται, ότι επί της γραμμής των έλληνο άλβανικών συνόρων δεν συνέβη άπολύτως τίποτε. Όπως δέ είναι τοποθετημένα τά έλληνικά φυλάκια άποκλείεται έντελώς ή διάβασις των συνόρων είτε προς την Ελλάδα, είτε προς την Άλβανίαν. Υπάρχουσι πληροφοροίαι ότι έντός τοῦ άλβανικοῦ έδάφους σχηματίζονται άλβανικά συμμορία άγνωστον προς ποῖον σκοπόν.

Έν συνεχείᾳ των προηγουμένων τηλεγραφημάτων, τό Άθηναϊκόν Πρακτορείον, άπέστειλε προς όλα τά ξένα πρακτορεία τό κάτωθι τηλεγράφημα :

Έν συνεχείᾳ των σημερινών μας ανακοινώσεων έν σχέσει προς τά έπεισόδια έν Άλβανία, τά τηλεγραφηθέντα υπό τοῦ πρακτορείου Στέφανι εἴμεθα εις θέσιν νά προσθέσωμεν τάς κάτωθι λεπτομερείας παρασχεθείσας άρμοδίως όργά την νύκτα :

Οί πυροβολισμοί οί άκουσθέντες υπό των έλληνικών φυλακίων προήρχοντο

έκ τοῦ χωρίου Βέρνικ, επί άλβανικοῦ έδάφους απέχοντος πέντε χιλιάμετρα κέ της Βιγλίτσας, και τέσσαρα χιλιάμετρα έκ των έλληνικών συνόρων. Ο Έλλην άξιωματικός διοικητής τοῦ άπέναντι έλληνικοῦ φυλακίου, ό άκούσας τους πυροβολισμών, ειδοποίησε τον άπέναντί του Ιταλόν άξιωματικόν περί των πυροβολισμών, τους όποιους ήκουσεν επί άλβανικοῦ έδάφους και συμφώνως προς τους στρατιωτικούς κανονισμούς διά τά σύνορα, εξήτησε συνάντησιν μετ' αυτού, όπως πληροφορηθῆ περί των συμβαινόντων και συνεννοηθῆ σχατικώς μετ' αυτού. Ο Έλλην άξιωματικός δέν έλαβε μέχρι της στιγμής ταύτης άπάντησιν.

Η συνάντησις ώρίσθη διά την 4 μ. μ. της 27ης Οκτωβρίου ήμέρας Κυριακής. άντί όμως τοῦ διοικητοῦ τοῦ τομέως άπεστάλη εις τον Έλληνα άξιωματικόν Ιταλός άνθυπασπιστής.

Ο Έλλην διοικητής τοῦ Τομέως παρεκάλεσε τότε όπως έπαναληφθῆ ή συνάντησις και λάβη μέρος εις αυτήν ό Ιταλός διοικητής τοῦ Τομέως.

Την 3ην πρωινήν ό Πρωθυπουργός της Ιταλίας κ. Γκράτσι έπεσκέφθη τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Μεταξάν και έπέδωκεν αὐτῷ μακράν διακρίνωσιν, τουίσας ότι τά Ιταλικά στρατεύματα θά κινηθοῦν έναντίον της Ελλάδος την 6ην πρωινήν. Κατόπιν των άνωτέρω, συνήλθε εις τό ύπουργείον των Έξωτερικών τό ύπουργικόν συμβούλιον εις συνεδρίασιν παραταθείσαν μέχρι της 6ης πρωινής.

Κατ' αυτό άκροασίση ή κήρυξις γενικῆς έπιστρατεύσεως, ύπογραφέντων των σχετικῶν διαταγμάτων.

Την πρωίαν ό Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Μεταξάς άπηύθυνε προς τον έλληνικόν λαόν τό εξής διάγγελμα :

•Η στιγμή έπέστη και θά άγωνισθώμεν διά την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος, την άκεραιότητα και την τιμήν της.

Μολονότι έτηρήσαμεν την πλέον άυστηράν σόδευσότητα και Ισην προς όλους, ή Ιταλία, μη άναγνωρίζουσα εις ήμάς τό δικαίωμα νά ζώμεν ως έλευθεροί Έλληνες, μοῦ εξήτησε σήμερα την 3ην πρωινήν ώραν την παράδοσιν τμημάτων τοῦ έθνικοῦ έδάφους κατά την Ιθίαν αυτης βούλησιν και διτι προς κατάληψιν αυτών ή κίνησις των στρατευμάτων της θά ήρχιζε την 6ην πρωινήν. Άπήνησα εις τον Ιταλόν πρέσβυν διτι θεωρώ και τό αίτημα αυτό καθ' έαυτό και τον τρόπον με τον όποιον γίνεται τοῦτο ως κήρυξιν πολέμου της Ελλάδος.

Έλληνες !
Τώρα θά άποθνήξωμεν εάν πράγματι εἴμεθα άξιοι των προγόνων και της έλευθερίας την όποιαν μάς εξησφάλισαν οί προπάτορές μας. Όλον τό έθνος άς έγερθῆ ούσωμον. Άγωνισθητε διά την Πατρίδα, τάς γυναίκας, τά παιδιά σας και τάς Ιεράς μας παραδόσεις. Νῦν υπέρ πάντων άγών !

Μετά τό άνωτάρω διάγγελμα έξεδόθη τό κάτωθι Βασιλικόν Διάγγελμα :

Προς τον Έλληνικόν λαόν,
Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως σās άνήγγειλε πρό όλίγου υπό ποίους όρους ήναγκάσθημεν νά κατέλθωμεν εις πόλεμον κατά της Ιταλίας, έπιβουλεύσεως την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος.

Κατά την μεγάλην αυτήν στιγμήν είμαι βέβαιος διτι κάθε Έλλην και κάθε Έλληνίς θά έκτελέσῃ τό καθήκον του μέχρι τέλους και θά φανῆ άντάξιός της ένδόξου ήμῶν Ιστορίας.

Με πίστην εις τον Θεόν και εις τό πεπρωμένα της Φυλής τό Έθνος, ούσωμον και πειθαρχούν ως εις άνθρωπος, θά άγωνισθῆ υπέρ βωμών και έστιών μέχρι της τελικής νίκης.

Έν τοις Άνακτόροις των Άθηνών, τη 28η Οκτωβρίου 1940

28. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Η άρχηγία τοῦ στρατοῦ άνατίθεται εις τον κ. Α. Παπάγον. Άψιμαχίαι εις την μεθόριον γραμμήν. Πρωίνοι συναγερμοί εις τάς Άθήνας. Βομβαρδισμός των Πατρών, 150 νεκροί και 250 τραυματίαι.

Η έν Κοίρω άγγλική πρεσβεία προέβη εις την ακόλουθον ειδοποίησιν :

•Έπληροφορήθημεν διτι Ιταλικά αεροπλάνα έβομβάρδισαν τάς Άθήνας. Έάν ή είδησις άληθεύῃ θά βομβαρδισθῆ εις αντίποινα ή Ρώμη. Πόλις με την άρχαιολογικόν σημασίαν των Άθηνών θεωρεῖται άνοχύρωτος. Έάν ό Μουσολλίνι έπιθυμεί νά σεβασθώμεν την Ρώμην του όφείλει νά σεβασθῆ τάς Άθήνας.

Ο Βασιλεύς της Άγγλίας άπηύθυνε διάγγελμα προς τό Έλληνικόν Έθνος, και τον Βασιλέα των Έλλήνων, έν τῷ όποίῳ άφοῦ έκφράζει την αγανάκτησιν του διά την άνανδρον έπίθεσιν έναντίον της Ελλάδος προσθέτει τά εξής :

— Υπάρχουν, άναμφιβόλως, σκληραί δοκιμασίαι, τάς όποιάς θά ύποστώμεν, άμφότεροι όμως θά τάς αντιμετώπισωμεν με σταθεράν πίστην επί την τελικήν νίκην. Δυνάμεθα πράγματι νά έλπίζωμεν διτι εύρισκόμεθα ήδη πλησίον της

καμπής όπου η δύναμις της βίας θ' άρχιση να υποχωρή και να υπερσχύρη η Ιδική μας αύξουσα δύναμις».

Η Α. Μ. ο Βασιλεύς των Έλλήνων άπήντησεν ένθουσιωδώς.

Έν Γιουγκοσλαυία επικροτείται η άπόφασις της Ελλάδος να πολεμήση.

Ηρχισεν παρεχομένη η άγγλική βοήθεια εις την Ελλάδα.

Άεροπλάνα του άγγλικού στόλου έβουβάρδισαν την Άστιπαλαιαν.

30. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Νέος βομβαρδισμός των Πατρών. Έπίσης βομβαρδισμός της Ναυπάκτου. Δημοσίευσις νόμου περί Δικαιοσσιαίου.

Άπροκάλυπτος προειδοποίησις έξ Άγκύρας δι πάσα απόπειρα των Βουλγάρων να κατέλθουν προς τό Αιγαίον θα προσκρούση επί του Τουρκικού στρατού.

31. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο έλληνικός στρατός άποκόουει τόν έχθρον. Βομβαρδισμοί έχθρικών τμημάτων υπό της Άεροπορίας μας. Αί ναυτικά έλληνικά δυνάμεις βομβαρδίζουν τό δεξιόν του έχθρικού μετώπου.

Ο ΠΑΛΛΑΜΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑΝ

Παρ' όλον τό βάρος των έτών και τόν κλονισμόν της ύγείας του, ο ποιητής ησθάνθη παλμούς εις την εύγενή καρδίαν του, κατά τας πρώτας ήμέρας της επιστρατεύσεως. Καί έκ των παλμών αυτών προέκυψεν τό κάτωθι τετράστιχον με την έπιγραφην «Στην νεολαία μας»:

Αυτό κρατάει ανάλαφρο μεσ' την άνεμοζάλη
τό από του κόσμου τή βοή παεσβυτικό κεφάλι
αυτό τό λόγο θα σάς πώ, δέν έχω άλλο κανένα
μεθύσατε με τ' άθάνατο κρασί του Είκοσι Ένα.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΛΑΜΑΣ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΜΗΝΟΣ

1. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο μήν έγκαινιάζεται με τας άμοιβαίας άεροπορικάς έπιθέσεις Άγγλων και Γερμανών.

2. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Οί Άγγλοι έξακολουθοῦν ρίπτοντες φθλλα έμπρηστικά εις Γερμανικάς πόλεις.

Εις λόγον του ο άρχηγός του έλευθέρου γαλλικού στόλου ναύαρχος Μυζελιέ, κατήγγειλε τόν πρώην άρχηγόν του ναύαρχον Νταρλάν, ως τόν άνδρα οστις διέπραξε τό σφάλμα να θέση τόν υπό τας διαταγάς του γαλλικόν στόλον παρά τό πλευρόν εκείνων οίτινες υπέγραψαν την συνθηκολόγησιν της Γαλλίας. Ο ναύαρχος Μυζελιέ εδήλωσεν ότι μέχρι τοῦδε ήλπίζεν ότι ο στρατάρχης Πεταίν θα διετήρη εις την Ιστορίαν τόν τίτλον του ως νικητοῦ του Βερδέν, άλλ' άφ' ότου η Κυβέρνησις Βισῦ διάταξε να πυροβολήσουν τούς εις Ντακάρ άπεσταλμένους των έλευθέρων Γάλλων, μεταξύ των όποιων ήτο και ο έγγονός του στρατάρχου Φός, θεωρεί έαυτόν υποχρεωμένον να διιλήση και προσαλεί ολονδήποτε ν' άποδείξη έάν έστω και εις των αξιωματικών η στρατιωτών ύπηρετή ξένην Δύναμιν η ένεργεί εναντίον της πατρίδος του.

Τά πλοία και τά πληρώματα — έξηκολούθησεν ο ναύαρχος Μυζελιέ — τ' άποσταλέντα εις Ντακάρ είχαν διατάγην να μη πυροβολήσουν εναντίον Γάλλων. Προτιμώμεν να είμεθα μάρτυρες παρά δολοφόνοι. Ο ναύαρχος Νταρλάν προδόσας την ύπόσχεσιν, ην είχε δώσει εις τούς συμμάχους μας έγκατέλειπε τόν άγώνα καθ' ην στιγμήν ο γαλλικός στόλος ήτο άνέπαφος και τά πληρώματά του έπεθύμουσιν να συνεχίσουν τόν άγώνα, όπως έκδιώξουν τόν εισβολέα.

3. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Άνασχηματισμός της κυβερνήσεως Τσώρτσιλ. Ο κ. Τσάμπερλαιν παραιτείται της κυβερνήσεως και της άρχηγίας του συντηρητικού κόμματος.

4. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Άγγέλεται έκ Γενεύης, ότι ο Γάλλος πρώην ύπουργός της Παιδείας Ζάν Ζαί κατεδικάσθη υπό του στρατοδικείου του Κλερμόν Φερράν εις έκτόπισιν και στρατιωτικήν καθάρεσιν, καθ' όσον ήτο και άνθυπολοχαγός, επί λιποταξία ενώπιον του έχθρου. Ο κ. Μαντιέλ άπηλλάγη.

Ο στρατηγός Βευγκάν οστις διώρισθη άρχιστράτηγος εν τή Γαλλική Άφρική, θα έγκατασταθῆ εις Άλγέριον.

5. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Τρίωρος άερομαχία υπεράνω της Άγγλίας.

7. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Μεταξύ των βομβαρδισθέντων κτιρίων είναι και τό άβ-

βαείον του Ούεστμίνστερ, τό άνάκτορον του Μπάκιγχαμ, η Βουλή των Λόρδων και η Πινακοθήκη.

8. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Οί Ιάπωνες κατέλαβον την κινεζικήν νήσον Λιτικούγκ την έκμισθωμένην εις τούς Άγγλους. Άδιαφοροῦν διά τά άγγλικά δικαιώματα.

Εις τό Βερολίνον και τό Λονδίνον μεγάλαι καταστροφαι έκ των εκατέρωθεν βομβαρδισμών.

9. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Λυσσώδεις άερομαχίαι έν μέσω θυέλλης άνω της Άγγλίας. Άγγλικά έπιδρομαί εις Γερμανίαν.

Ο κ. Τσώρτσιλ έξελέγη άρχηγός του Συντηρητικού κόμματος.

Ο κ. Πεταίν από ραδιοφώνου λέγει περίπου τά εξής:

«Τρία εκατομμύρια προσφύγων, και δύο εκατομμύρια άποστρατευθέντων έπανήλθον εις τας έστίας των. Αί μεταφοραι άπεκατεστάθησαν σχεδόνέντελώς.

Η κυβέρνησις επέδειξεν έξ άλλου σταθεράν θέλησιν όπως έφαρμόση εις όλα τά επίπεδα της δημοσίας ζωής, μέτρα έξυγιάνσεως και άναδημιουργίας.

Απόβχαις του στρατηγού Ντε—Γκώλ εις Ντουάλλα του Καμερούν.

Άερομαχία υπεράνω της Άγγλίας.

Κατεστράφη ο βώμος της Μητροπόλεως του Λονδίνου.

11. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Άδιάλειπτοι οι βομβαρδισμοί εις την Γερμανίαν και την Άγγλίαν. Υπέστη ζημίας ο ναός του Καντέρμπουρ. Αφίξις γερμανικού στρα-

του εις Ρουμανίαν.

13. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Εις τό Λονδίνον σημειούται ο 200ός συναγερμός από της ενάρξεως του πολέμου. Λυσσώδεις άερομαχίαι.

Μάχη έξαήμερος εις τας όχθας του ποταμού Γιαγκ—Τσέ. Αί κινεζικάι φάλαγγες άνεχαίτισαν τά Ιαπωνικά στρατεύματα. 7000 νεκροί.

14. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Άγγλικά έπιδρομαί έν μέσω χιονοθύελλης. Μεγάλαι ζημιαί εις τούς γαλλικούς λιμένας έκ των άγγλικών επιθέσεων.

Εις Συρίαν συλλαμβάνονται άθρόως οι όπαδοί του Ντε—Γκώλ.

15. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Πολυάριθμοι άερομαχίαι υπεράνω του Λονδίνου. Νέα άγγλική επίθεσις κατά του Βερολίνου. Οί Άγγλοι άνεφέρουσιν έπιτυχίας των κατά την μετά των Ιταλών άερομαχίαν πλησίον της Σικελίας.

16. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Η μάχη της Άγγλίας προσλαμβάνει νέαν όξύτητα. Έν Άμερικῆ ήρξατο η καταγραφή νέων εις στρατολογικούς καταλόγους. Έντός 2 ήμερών ένεγράφησιν 16 000.000

Άπομακρύνονται τά παιδια από τό Βερολίνον και τό Άμβουργον έξ αιτίας των βομβαρδισμών.

18. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ιαπωνικά άεροπλάνα βομβαρδίζουν την όδόν της Βιρμανίας. Μάχη εις τό σύνορα της Ινδοκίνας.

Έν Γαλλία ο πρώην πρωθυπουργός κ. Μπλουμ κατηγορείται διά προδοσίαν και ο πρώην πρωθυπουργός κ. Ρενώ δι' υπεξαίρεσιν χρημάτων.

19. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Νυκτερινός βομβαρδισμός των λιμένων εισβολής της Μάγνης. Υπογραφή του Γερμανογερβικού πρωτοκόλλου. Έξασφαλίζεται η ειρήνη της Νοτιοσλαυίας.

21. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Διάγγελμα του κ. Τσώρτσιλ προς τούς Γάλλους. Λέγει προς τόν Γαλλικόν λαόν ότι η Άγγλία άγωνίζεται διά να μοιρασθῆ την νίκη με την Γαλλίαν «άν δέν δύνασθε να μάς βοηθήσατε τοδλάχιστον μη μάς παρεμβάλετε έμπόδια.»

22. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο κ. Χίτλερ συνηνήθη έν Γαλλία μετά του αντιπροέδρου της Γαλλικής κυβερνήσεως κ. Λαβάλ.

23. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Συνάντησις Χίτλερ και Φράγκο εις τά Γαλλοϊσπανικά σύνορα.

24. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Συνάντησις επί γαλλικού έδάφους του κ. Χίτλερ και του στρατάρχου Πεταίν.

25. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο πρώην Βασιλεύς της Ρουμανίας Κάρολος, οστις κρατείται εις τό ξενοδοχείον όπου διαμένει έν Σεβίλλη, άπηθύθυνεν έκκλησιν προς την κυβέρνησιν των Ηνωμένων Πολιτειών, ζητών παρ' αυτής όπως μεσολαβήση εις τας Ισπανικάς αρχάς, υπέρ αυτοῦ και των μελών της ακολουθίας του.

Έν Παρισίοις σύλληψις 600 κομμουνιστών. Εις τούς κατά της Άγγλίας βομβαρδισμούς ήρχισαν μετέχοντα και Ιταλικά άεροπλάνα.

26. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο στρατάρχης Πεταίν έδέχθη κατ' άρχην να συνεργασθῆ με τας Δυνάμεις του άξονος.

29. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Δράσις της Άγγλικής άεροπορίας εις Βρέμην—Κιελον—Άμβουργον.

30. ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Ο αίτος της Γαλλίας μεταφέρεται έν Γερμανία.

ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

(ΑΘΗΝΑΙ, 78 Όδος Ακαδημίας. Αριθ. τηλ. 32633)

Ίδρυθείσα υπό τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων καὶ τοῦ Συνδέσμου
τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτων Ἐταιρειῶν

Σκοπὸς τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ διὰ τακτικῶν μαθημάτων καὶ διαλέξεων εἰδικὴ μετεκπαίδευσις τῶν στελεχῶν τῆς Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας καὶ τῶν πρὸς αὐτάς συγγενῶν παραγωγικῶν κλάδων, διὰ τῆς παροχῆς γενικωτέρας οικονομικῆς, νομικῆς καὶ τεχνικῆς μορφώσεως, πρὸς ἐξύψωσιν τῆς ἐν γένει ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος αὐτῶν.

Ἡ Σχολὴ λειτουργεῖ βάσει τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1940

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου **Ἐπαμεινώνδας Χαρίλαος.**

Ἀντιπρόεδρος **Ἀνδρέας Χατζηκυριαῆκος.**

Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου: Εὐάγγελος Ἰατρίδης, Τιμολέων Λούης, Μιχ. Ρινόπουλος, Λουκάς Κανακάρης Ροῦφος, Ἰωάννης Τερζάκης, Ἀντώνιος Φιξ.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πιστοποιητικοῦ σπουδῶν εἶναι διετής.

Ἡ φοίτησις πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου εἶναι τριετής.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5137 τῆς 30 Αὐγούστου 1940 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀναγνωρίζει εἰς τὸ πτυχίον τῶν ἀποφοίτων τῆς Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν, τὴν ἀξίαν πτυχίου ἀνωτέρας Σχολῆς.

Εἰς δὲ τὸ πιστοποιητικὸν σπουδῶν τὴν ἀξίαν πτυχίου μέσης σχολῆς.

Ὁ Σύνδεσμος Βιομηχάνων ἀναγνωρίζει εἰς τὸν κάτοχον τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ, τὸ δικαίωμα ὅπως δασάκις κρίνεται ἢ προαγωγή του ἐν τῇ ἐπιχειρήσει εἰς ἣν ἐργάζεται, προτιμᾶται ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ ἀπὸ ἄλλον ὑπάλληλον ἔχοντα ἱκανότητα ἴσην. Τὸ αὐτὸ δὲ δικαίωμα ἀναγνωρίζεται προκειμένου περὶ διορισμοῦ εἰς βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις. Ὁ κάτοχος τοῦ πτυχίου ἢ τοῦ πιστοποιητικοῦ προτιμᾶται ἄλλων ὑποψηφίων ἴσης ἱκανότητος.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Μαθήματα 1ου ἔτους	Μαθήματα 2ου ἔτους	Μαθήματα 3ου ἔτους
Πολιτικὴ Οικονομία	Πολιτικὴ Οικονομία	Πολιτικὴ Οικονομία
Χημεία	Βιομηχανικὴ Πολιτικὴ	Οικονομικὴ Ἐπιχειρήσεων.
Λογιστικὴ	Ὀργάνωσις Γραφείων	Ἐμπορευματολογία
Ἐγκυκλοπαίδεια Δικαίου	Ἐμπορευματολογία	Ἐμπορευματολογία
Βιομηχανικὴ καὶ ἐργατικὴ νομοθεσία.	Ἐμπορευματολογικὴ Μηχανολογία.	Ὀργάνωσις παραγωγῆς.
Ἀγωγή πολίτου	Ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ Δικαίου	Τελωνειακὴ νομοθεσία
Βιοτεχνικὴ καὶ Βιομηχανικὴ Ἱστορία.	Δημοσιονομία (γενικὸν μέρος)	Δασμολογικὴ νομοθεσία
	Φορολογικὴ νομοθεσία	Λογιστικὴ
	Βιομηχανικὴ καὶ ἐργατικὴ νομοθεσία	Φορολογικὴ νομοθεσία
	Ἀγωγή Πολίτου	
	Κοινωνικὴ Ποχ	

Τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Βιομηχανικῆς Πολιτικῆς ἀνέλαβον οἱ κ. κ. Ἐπ. Χαρίλαος καὶ Ἀνδρέας Χατζηκυριαῆκος.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς θέλει καθορίζειν καὶ σειρᾶν διαλέξεων ἐκ μέρους διακεκριμένων παραγόντων τῆς οικονομικῆς ζωῆς τοῦ τόπου. Ὡς καὶ διδακτικὰς ἐπισκέψεις ἐργοστασίων.

Ὡραὶ διδασκαλίας: Μεταξὺ 7—9 τοῦ ἀπογεύματος.

Ἐνιαύσιοι ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

Γίνονται δεκτοὶ πρὸς ἐγγραφὴν ὑπάλληλοι ἐπιχειρήσεων καὶ ἄτομα ἐπιθυμοῦντα νὰ καταρτισθοῦν δι' ὑπηρεσίας ἐπιχειρήσεων.

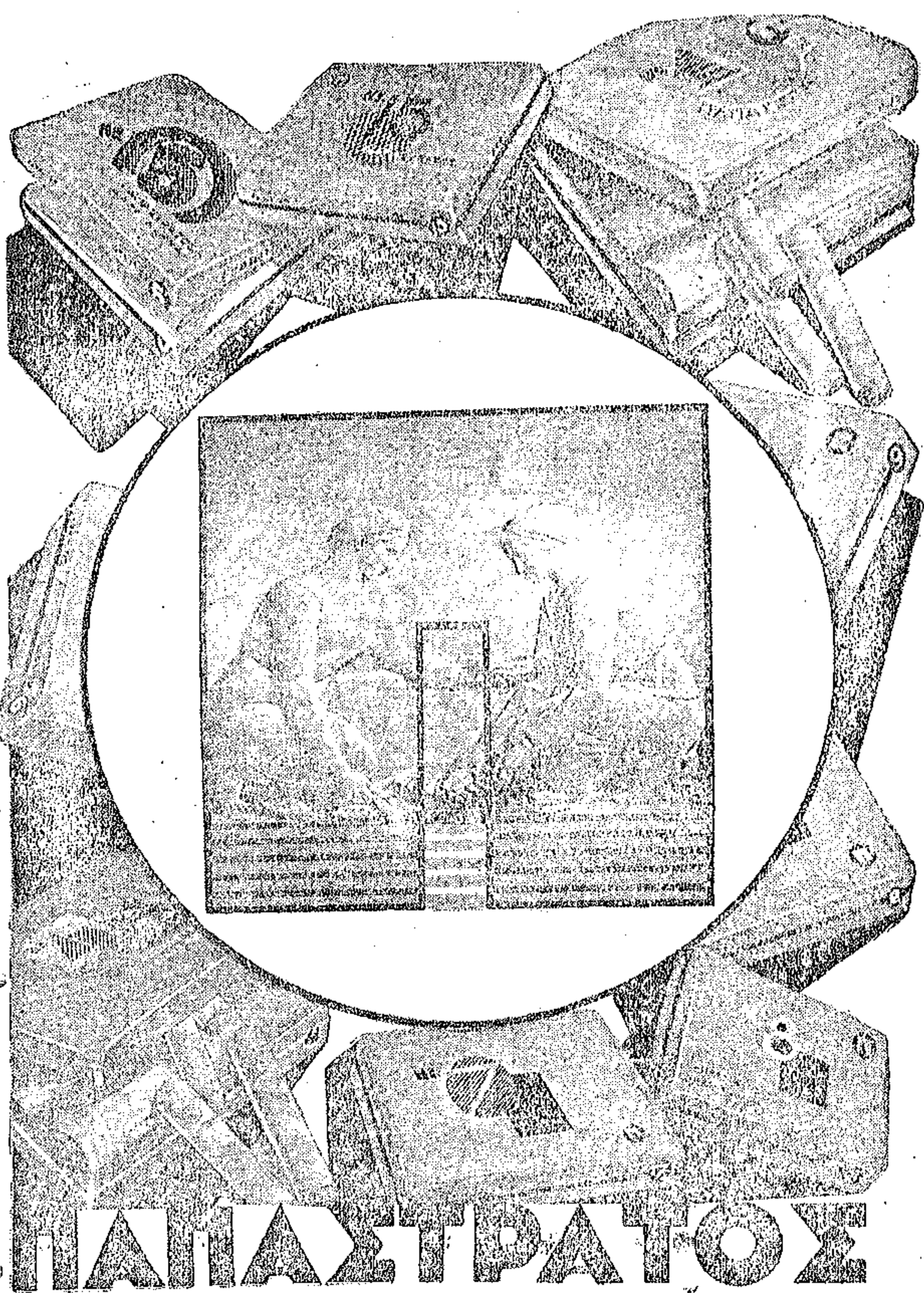
Οἱ σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς εἰς ἐκάστην ἐνιαυσίαν ἐγγραφὴν ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλουν δραχ. 100 ὡς δικαίωμα ἐγγραφῆς, καὶ δραχ. 500 ὡς δίδακτρα δυνάμενα νὰ καταβληθῶσιν εἰς δύο δόσεις.

Ἐγγραφαὶ ἐνεργοῦνται καθ' ὅλα τὰ ἀπογεύματα ἀπὸ 4 μέχρι 8 ὡρῶν καὶ ἡμισείας, εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 78 γραφεῖα τῆς Σχολῆς.

Α. Ε. ΕΛΛΙΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ "ΕΛΛΑΪΣ",
ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ — Τηλ. 44 - 361

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ:

- Α) ΕΔΩΔΙΜΑ : α) Ἐξευγενισμένα : Ἐλαιόλαδον, Βαμβακέλαιον, Καρυδέλαιον, Ζωϊκὸν λίπος β) Ἐυδρογονωμένα : Ἐλαιόλαδα, Βαμβακέλαια, Καρυδίνη, Ἰχθυέλαια. γ) Τυποποιημένα : «Ἐλαιόλαδον ἠγνόν» Τύπος ἐλαίου πρὸς ἐξαγωγήν. «Φυτίνι» Ἄγνόν φυτικὸν βούτυρον. «Φυτολίνη» ἀντικαθιστῶσα τὸ φρέσκο βούτυρον. «Στερεόλ» Μαγειρικὸν βούτυρον ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐλαιολάδου. «Ἐλαίς (ΠΣ)» Λευκὴ ἑλληνικὴ βρώμη συμπιεσμένη.
- Β) ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ : α) Λινέλαια : Ὁμά, βρασμένα, διπλοβρασμένα, ραφινάτα, διπλοραφινάτα, λευκά, Stand-oil β) Ὀξυγόνον. γ) Λιπαρὰ καὶ στεατικὰ ὀξέα.
- Γ) ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ : Λινάλευρον, Βαμβακόπητα, Καρυδόπητα, Πίτυρα, βρώμης κ.λ.π.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΕΡΓΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΝΑΟΥΣΗΣ ΛΑΠΑΡΑ - ΚΥΡΤΣΗ ΣΙΑΣ Α. Ε.

Φέρει εις γνώσιν του κοινοῦ, ὅτι ἡ εἰδικὴ ἐπεξεργασία τῶν ὑφασμάτων κατὰ τὸ σύστημα

“**ONDON SHIRUNK,**”

τὴν ὁποίαν ἐξαγγέλλει συνάδελφος, ἐπιχείρησις ὅτι μέλλει αὕτη τὸ πρῶτον ἐν Ἑλλάδι νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων τῆς, ἐφαρμόζεται ὑφ’ ἡμῶν

ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1928

καὶ εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὰ ὑφάσματά μας οὔτε μαζεύουν, οὔτε τσαλακῶνουν, ἀποκτήσαντα οὕτω τὴν ἀμέριστον καὶ ἀνεπιφύλακτον ἐμπιστοσύνην καὶ ἐκτίμησιν τῆς πολυπληθοῦς ἡμῶν πελατείας.

ΜΕΤΑΕΟΨΦΑΝΤΟΥΡΓΕΙΟΝ Ἡ “**ΧΡΥΣΑΛΙΣ,**” ΣΤΥΛ. Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Α. Ε.

Κεφάλαιον ὀλοσχερῶς κατὴνον Δρ. 50.000.000
Κεφάλαια Ἀποθεματικά » 10.000.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΓΓΡΟΣΤΑΣΙΑ : Ἐν Ἀθήναις (Ποδονίφτη) καὶ ἐν Γουμένιστῃ (Μακεδονίας)
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΗ : Χονδρικῆς πωλήσεως Μητροπόλεως 48.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ : Ταχυδρομ. Γραμματ. 68 Τηλεγ. Μεταξοχουσαλις Ἀθήνας
ΤΗΛΕΦΩΝΑ Ἐργαστ. Ποδονίφτη ἀρ. 81-951-81-952 Ἀποθήκης 20-248

Εἶδη τῆς παραγωγῆς μας

Κρέπ-Σίν-Φουλάρ-Ζωρζέτ-Κρεπόν-Μαροκαίν-Σατέν-Σεμιζιέ, Λατέν, Κλοκέ, Ἐμπριμέ.

ΚΡΕΠΤ Εἰς Μεγάλην Ποικίλιαν Τυπῶν

Μαλλομέταξα ἐπανωφορίων, Σατακροῦτες, Κουκουλάρικα, φόδρες, ραπτῶν, φόδρες καπέλλων, Μουαρέ, τσαντῶν.
Ἰφάσματα ἐπίπλων, Στόφες κλαδωτές.

Ἀπαντὰ φερούν εἰς τὴν οὐγία τὸ ὄνομα τοῦ ἐργοστασίου

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Οδός Πατησίων 30 α | Τηλεγρ. Δ)σις <ΟΣΤΕΔΕΡΚΟ>
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: 'Οδ. 'Ορφείας (Ρούφ) | ΤΗΛΕΦΩΝΑ: } 24.181 Γράφεια
 } 563.313 'Εργοστάσιον

Προϊόντα Φυτώσεων:
 'Ενεργός αποχρωστικός άνθραξ δι' Οίνοποιαν, 'Αμυλούχαρον, Ζαχαροποιαν, 'Ελαιουργίαν, Πυρηνελαιουργίαν, Σπορελαιουργίαν κλπ.

'Ετερα προϊόντα έργουστάσιων
 Κόλλα: 'Οστεόκολλα (ΓΑΥΡΟΣ), Δερματόκολλα, Νευρικόκολλα, Ζελατίνα Οίνοποιαν, Ζελατίνα Βιομηχανική, Κόλλα Λαρίνη Saie (Κορνιζοποιών), Πάστα τοπογραφικών κυλινδρων.

Βάψεις: Rhododerma (Ροδόδεσμα), Bull Kake κλπ. άρωματικοί, Saie (Τύπου Σαγλάιτ), Ρούφ εις κόβιν, 'Αμυγδάλου, Κοινού κλύσεως (Τύπου Μασσαλλας).

Λιπάσματα: Υπερφωσφοριδόν και 'Οστεάλευρον (έξ οστών), 'Αζωτάλευρον (όργανικόν λιπάσμα).

Τροφικά ζώων: Κτηνοτροφικόν (κόνις οστών) (διά ζώα και πουλερικά)

ΑΝ. ΕΛΛ. ΕΤ. ΧΗΜ. ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Πλατεία Μητροπόλεως. Τηλέφωνον 30--145
 'Εμπορική Δ)σις και 'Εργοστάσια: έν ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΟΝΑ)
 'Αριθμός Τηλεφώνου: 40 351

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΥ: 'Υαλοπίνακες: Κοινά, Διαμνητέ, 'Αδιαφανείς (Waf) και Λείας 'Επιφανείας. 'Υαλίνα είδη Οικοδομικών: Φαταγωγαί, Τούβλα, Πλακάκια, Κέραιτοι.

ΕΙΔΗ ΗΜΙΛΕΥΚΟΥ ΥΑΛΟΥ
 Φιάλαι γυμναί, Κοινά, Οίνου, Λιπών, Σουμάδος, Ζύθου, 'Αρσιούχων ποτών, Μεταλλικών υδάτων και Βιομηχανικών παντός είδους.
 Γαλόνια Γυμνά και Πλεκτά.
 Δαμιζάναι Γυμνά, Πλεκτά και με κόφρα.
 Βαγονιέρα Πλεκτά.
 Βαρελάκια Γυμνά και Πλεκτά.

ΕΙΔΗ ΛΕΥΚΗΣ ΥΑΛΟΥ
 Ποτήρια 'Υδατος, Οίνου, Ζύθου, Διπλό, Οβίον, Φιάλαι Τραπεζής, Ίνυεροφιάλαι — Κανάκια — Φροντιέρτζε και Βαλασιέρτζε — Πιάτέλλα — Δισκάνια — 'Αλατοδοχεία — Γλυκοδοχεία — Μελανοδοχεία — Βεντοίτζε — 'Εσωμόνθηλα — 'Ανθοδοχεία — Λάμπαι — Δυμοδοχεία — Λαμπόγιαλα — 'Αμπαζούρ. Πλήρης σειρά Φαρμακευτικών διαλυθίων και βάζων μαρμελάδας.

ΠΑΡΙΑΔΕΣ διά την καταπολέμησιν της ΜΥΓΓΑΣ της ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ: Πανεπιστημίου αριθμός 6
 Τηλέφωνον: 27-781

ΧΟΙΚΑΤΤΟ Τηλεγραφική διεύθυνσις: ΟΣΕΛΙΑ ΑΘΗΝΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Κεφάλαια Μετοχικά και 'Αποθεματικά Δραχ. 1.205.000.000
 Καταθέσεις (τῆ 26 — 6 — 1940) » 10.680.000 000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Κεντρικόν Κατάστημα έν 'Αθήναις
 'Υποκαταστήματα και Πρακτορεία εις όλην τήν 'Ελλάδα

'Η 'Εθνική Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος έκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας καὶ ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντας ὄρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις εἰς δραχμὰς (εἰς πρώτην ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμία, διαρκεῖς καὶ ταμειυτηρίου) με' λίαν εὐνοϊκὰ ἐπιτόκια.

Εἰδικὰ εὐκολία καὶ συμφέροντες ὄροι διὰ τὰ ἐμβάσματα καὶ γενικῶς τὰς μετὰ τῆς 'Ελλάδος συναλλαγὰς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 'Ελλήνων. 'Η 'Εθνική Τράπεζα διατηρεῖ πλήρες δίκτυον ἀνταποκριτῶν εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶναι δὲ ἀνταποκριτῆς ἐν 'Ελλάδι τῶν μεγαλητέρων ξένων τραπεζῶν.

ΑΝΩΝ. ΕΤ. ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

'Αριθμός Τηλεφώνου 25-404

Κεφάλαιον καταβεβλημένον Δραχ. 15.000.000
 'Αποθεματικά τῆς 30) 12) 36 » 10.810.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Οίνοποιαν και Οίνοπνευματοποιαν έν Καλάμαις.
 ΟΙΝΟΠΟΙΕΙΑ 'Εν Καλάμαις—'Αγγα—Θούριαι.
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Ζυμών 'Αρτοποιίας έν Σταφίδης έν Καλάμαις
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Παραγωγῆς κρουγιῶν οξέτων έν Πειραιεῖ (ὁδὸς Θηβῶν)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ὁδὸς Κολοκοτρῶνη 11

ΑΝΩΝ. ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡ. ΜΕΤΑΛΛΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ('Οδὸς Κοραῆ 1) — ΤΗΛΕΦ. 22 475

Μεταλλεῖα Νικελίου έν Λαρίμνη Λοκρίδος
 » Χρωμιούχου Σιδήρου έν Λαρίμνη καὶ Λουσίω (Λοκρίδος) Λευκολίθου έν Εὐβοία

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ & ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
Ε. ΓΣΙΝΙΡΑ & Κ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΚΟΥΔΕΡΙΟΥ 1 ΠΑΛΑΤΙΑ ΑΓΙΟΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ